

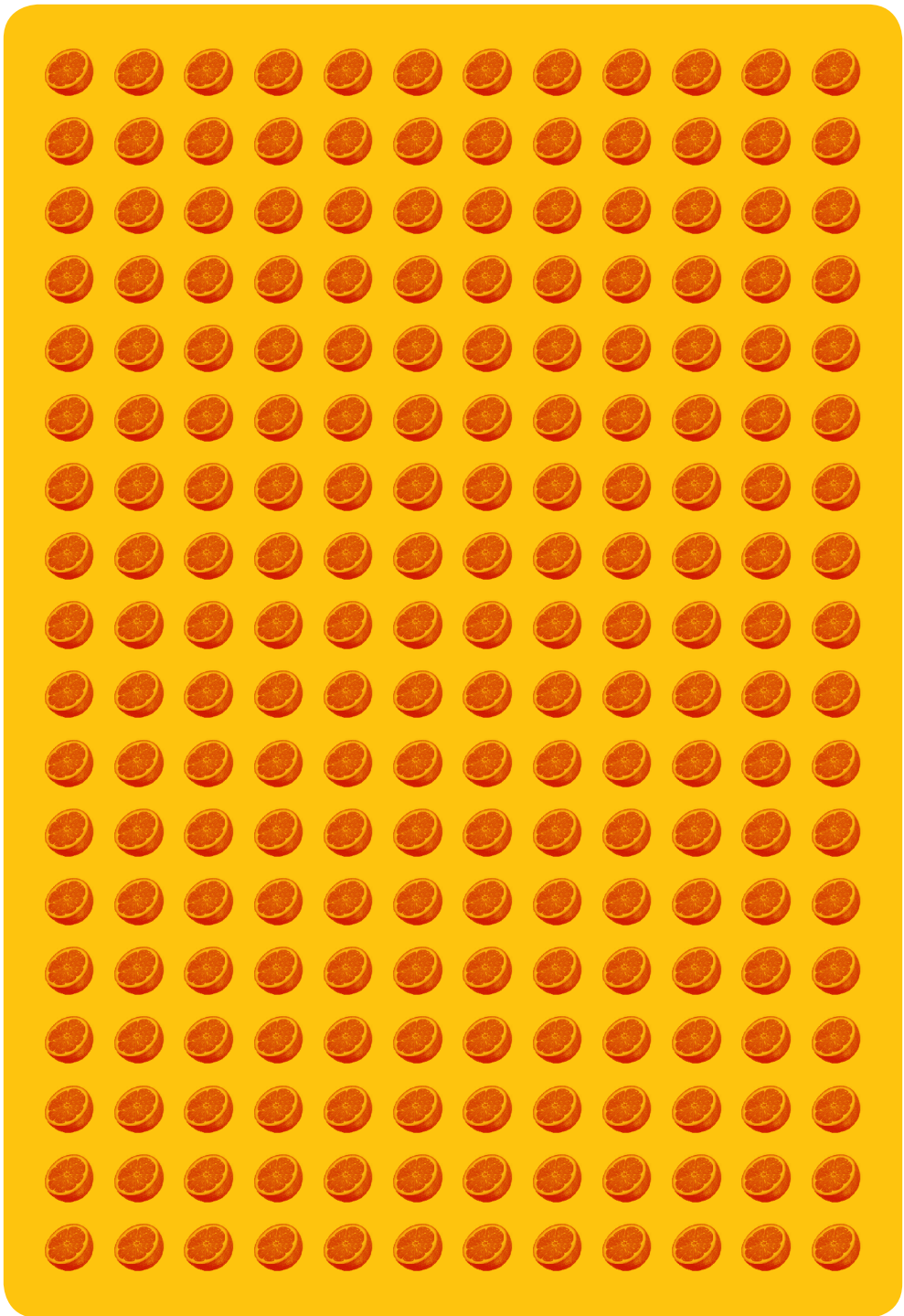

20. FESTIVAL LEZBIČNEGA IN GEJEVSKEGA FILMA

Ljubljana, 28.11. – 5.12.2004, Kinodvor

Celje, 2.12. – 5.12.2004, Kino Metropol

LJUBLJANA
Kinodvor
Kolodvorska 13

nedelja
28.11.

20.10

STARO IN NOVO (THE OLD AND THE NEW)

Slovenija, 1997, dokumentarni, 66 min, Beta

DEČKI

Slovenija, 1976, igrani, 65 min, DVD

ponedeljek
29.11.

18.10

DEKLE KRALJ (GIRL KING)

Kanada, 2002, igrani, 80 min, DVD

22.10

NOMIJEVA PESEM (THE NOMI SONG)

Nemčija, 2004, dokumentarni, slov. pod., 96 min, 35mm

torek
30.11.

20.10

NESTRPNOST - IVAN (NETRPELJIVOST - IVAN)

Srbija in Črna gora, 2002, kratki igrani, 25min, DV CAM

**UPORNA ŠVICARKA ANNEMARIE SCHWARZENBACH,
1908-1942 (UNE SUISSE REBELLE ANNEMARIE
SCHWARZENBACH 1908-1942)**

Švica / Francija, 2000, dokumentarni, angl. pod., 58 min, Beta

22.10

MIKAEL

Danska / Nemčija, 1924, igrani, ČB, nemi, slov. mednapisi, 83 min, 35 mm,
film bo v živo spremljal Kinotečni hišni pianist Andrej Goričar

sreda
1.12.

18.10

DEČKI

Slovenija, 1976, igrani, 65 min, DVD, ponovitev

20.10

WILD SIDE

Francija, 2003, igrani, slov. pod., 107 min, 35mm

22.10

DEKLETA V UNIFORMI (MÄDCHEN IN UNIFORM)

Nemčija, 1931, igrani, slov. pod., ČB, 84 min, 35mm

četrtek
2.12.

18.10

NESTRPNOST - IVAN (NETRPELJIVOST - IVAN)

Srbija in Črna gora, 2002, kratki igrani, 25min, DV CAM, ponovitev

OČI IN ATI (DADDY AND PAPA)

ZDA, 2002, dokumentarni, 57 min, DVD

20.10
PROTEUS

Južna Afrika / Kanada, 2003, igrani, slov. pod., 97 min, 35mm

22.10
RAZKRITJA (RÉVÉLATIONS)

Francija, 2002, dokumentarni, angl. pod., 13 min, DVD

NE SKRBI, VERJETNO BO MINILO
(DU SKA NOG SE ATT DET GÅR ÖVER)

Švedska, 2003, dokumentarni, angl. pod., 74 min, Beta

četrtek
3.12.

17.00
OTIP ŽAMETA (TIPPING THE VELVET)

VB, 2002, nadaljevanka, 178 min, Beta, brez vstopnine (kulturni dan)!

23.10
SKORAJ NIČ (PRESQUE RIEN)

Francija / Belgija, 2000, igrani, angl. pod., 97 min, 35mm

petek
3.12.

18.10
WILD SIDE

Francija, 2003, igrani, slov. pod., 91 min, 35mm, ponovitev

20.10
BENCIN (BENZINA)

Italija, 2001, igrani, angl. pod., 90 min, 35mm

sobota
4.12.

22.10
POT LJUBEZNI (TARIK EL HOB / LE CHEMIN D'AMOUR)

Francija / Alžirija, 2003, igrani, angl. pod., 69 min, Beta
Po projekciji pogovor z režiserjem, vodi Nikolai Jeffs

18.10
SKORAJ NIČ (PRESQUE RIEN)

Francija / Belgija, 2000, igrani, angl. pod., 97 min, 35mm, ponovitev

20.10
NAMENI (INTENTIONS)

ZDA, 2003, igrani, 96 min, DVD

nedelja
5.12.

22.10
BEYOND VANILLA (VEČ KOT CRKLJANJE)

ZDA, 2003, dokumentarni, 92 min, Beta

TISKOVNA torek, 23.11. ob 11.00 v Galeriji Škuc, Stari trg 21
Prisoten tudi Rikki Beadle Blaire, scenarist in režiser nadaljevanke
Metrosexuality, ki smo jo prikazovali leta 2001 – v sodelovanju z British Council

spremljevalne
prireditve

**spremljevalne
prireditve**

PREDAVANJE torek, 23.11. ob 18.00 British Council,
Center Tivoli, Tivolska 30, Ljubljana
Rikki Beadle Blaire, scenarist in režiser nadaljevanke *Metrosexuality*, ki smo
jo prikazovali leta 2001 – organizacija British Council

OKROGLA MIZA 20 let filmskih skomin in dilem?
petek, 3.12. ob 12.00 Kinodvor

zabave

nedelja, 28.11.
otvoritvena Kinodvor, nadaljevanje *Tiffany*

sobota, 4.12.
arabska noč od 24.00 *Tiffany*, dj Rydel

nedelja, 5.12.
zavoritvena *Tiffany*

CELJE
Mestni kino Metropol
Stanetova 15

četrtek
2.12.

18.00
STARO IN NOVO
Slovenija, 1997, dokumentarni, 66 min, Beta

19.30
DEČKI
Slovenija, 1976, igrani, 65 min, DVD

petek
3.12.

20.00
NESTRPNOST - IVAN (NETRPELJIVOST - IVAN)
Srbija in Črna gora, 2002, kratki igrani, 25min, DV CAM

OČI IN ATI (DADDY AND PAPA)
ZDA, 2002, dokumentarni, 57 min, DVD

sobota
4.12.

20.00
NAMENI (INTENTIONS)
ZDA, 2003, igrani, 96 min, DVD

nedelja
5.12.

19.00
POT LJUBEZNI (TARIK EL HOB/LE CHEMIN D'AMOUR)
Francija/Alžirija, 2003, igrani, 69 min, Beta, + pogovor z režiserjem

DVAJSET LET NEMOGOČIH FANTAZIJ

Igor Španjol

»V zvezni državi Michigan volivci dobivajo telefonska sporočila, v katerih jih prijazen glas prepričuje, naj volijo za predsedniškega kandidata demokrata Johna Kerryja, ker bo republikanec George Bush zagotovo prepovedal poroke med homoseksualci. Večina Američanov je, tako kot Kerry, proti porokam med homoseksualci, in telefonsko sporočilo ima zato popolnoma nasproten namen od izrečenega, saj v bistvu vnaša strah med volivce, da bo Kerry resnično dovolil takšne poroke.« Ta čudovito kompleksna metoda zavajanja volivcev, o kateri poroča Delo, inspiracijo očitno črpa v zadnjem dokumentu Vatikana, imenovanem Socialni katekizem, v katerem konservativni papež obsoja in v isti koš meče preventivno vojno brez privolitve mednarodne skupnosti in vsakršno obliko porok med homoseksualci. Medtem ko si razprava o smiselnosti vojne v Iraku še lahko privoščiti vsaj kozmetične razlike v stališčih, pa v zibelki zahodne demokracije nasprotovanje uveljavljanju enakopravnosti in priznavanju človekovih pravic istospolno usmerjenim državljanom očitno postaja polje konsenza sicer razpolovljenega volilnega telesa. To so torej globalne perspektive, nekje vmes je kandidat za komisarja Evropske unije, ki meni, da je homoseksualnost greh, doma, kjer smo po stari vilniuški navadi bolj papeški od papeža, pa sta predsednik in podpredsednik parlamenta brez težav postala politika, ki sta politični karieri med drugim gradila tudi na izključevanju in homofobiji.

V teh okoliščinah dobivajo zgodovinsko odsotne filmske podobe gejev in lezbijk in festival kot imaginarni prostor, ki že dvajset let ponuja dostop do možnosti za njihovo reprezentacijo, dodatno politično težo. V prizadevanju za pluralnost reprezentacij namreč odsevajo dialektična razmerja sodobnega sveta, katerega prihodnost temelji na kulturni hibridnosti. Kar zadeva slovenski prostor, je politična razsežnost festivala vseskozi neločljiva

va od njegove kulturne vsebine. Nenazadnje je nastal v okviru aktivističnega festivala Magnus v kontekstu tako imenovane ljubljanske alternativne kulturne scene osemdesetih, katere pomemben vidik so bile, kot pove že samo ime, reprezentacije alternativnih življenjskih stilov in kultur. Z leti je postalo jasno, da so kulturni dosežki alter scene bolj pomembni in daljnosežni od njihovih političnih oziroma državotvornih učinkov. Medtem je festival (p)ostal eden redkih otrok alternativne scene z vseskozi jasnimi in nespremenjenimi cilji delovanja in razlogi za obstoj. Po vseh družbenih spremembah ostaja naprecenljiva njegova vloga na področju reprezentacij virtualnih, nemogočih in odsotnih ljubezni, želja in fantazij. Pomemben je kot stalen družbeni dogodek in oaza umetnostne reprezentacije, znotraj katere so se geji in lezbijke lahko otresli statusa čudakov in objektov posmeha in so začeli igrati nove vloge: postali so protagonisti lastne zgodovine, ki je pretrgala tradicijo dominantnih reprezentacij seksualnih kod in v ospredje postavila lastne fantazije. Seksualnost gejevskega in lezbičnega filma je zato treba brati kot polje produkcije enakosti v razmerjih med ljudmi, kjer so vsa telesa del erotizirane mreže na isti ravni, brez privilegijev. Ta prizadevanja so tudi znotraj gejevske in lezbične skupnosti pogosto naletela na nerazumevanje in nihilistično držo, ki sta potem rezultirala v produkciji negativnih podob in odporu dominantne kulture. Po drugi strani pa je vdor negativnih podob mogoče razlagati tudi kot sredstvo šibkejših v boju proti asimilaciji dominantne, vedno bolj tržno naravnane kulture. Tako se krog zapre in v ritmu filmskih kolutov vrti naprej. Zaradi teh protislovij, pa ne zgolj zato, festival mora ostati. Ali, kot je pred kratkim ob Mestu ženska lepo povedala njegova predsednica Zoja Skušek: »Dokler se nekateri sprašujejo, čemu ta festival, je očitno potreben.«

PROTI ODTUJITVI POGLEDA

Nataša Velikonja

Letošnjo jesen se je na nacionalni televiziji odvrtel cikel šestih filmov Piera Paola Pasolinija. Nacionalka je te čudovite, pametne umetniške stvaritve, te mogočne filmske analize civilizacije predvajala ob nedeljah po enajsti uri zvečer. Film *Salò*, avtorjeva radikalna kritika fašizma, je bil seveda predvajan najpozneje, ob pol njih zjutraj. Kdo si ga je utegnil ogledati?

Zdesetkan proletariat, ki ob šestih zjutraj začne delo v katerem od preostalih proizvodnih obratov in ki ga bo neoliberalni kapitalizem v nekaj mesecih strukturno spremenil v trajno brezposelnega, gotovo ne. Gotovo si filmov ni utegnil ogledati srednji sloj, razvajen z akcijsko filmsko ponudbo Kmečke družbe. Dva najmočnejša segmenta družbe sta cikel verjetno v celoti prespala. Morda pa je čas za Pasolinijeve filme našla vedno budna homo scena – še posebej zato, ker nedeljskih noči v tistih tednih še niso okupirali mavrični večeri kluba K4?

Kako je pravzaprav z razmerjem med dostopnostjo umetnosti in različnimi družbenimi skupinami? Kdo so domnevne ciljne javnosti določenih kulturnih produktov? Kaj nam sporoča nacionalna televizija, ko vrti Pasolinijeve filme v času, ko jih bo uspel gledati le malo-kdo? Je Pasolini avtor, ki naj bi pritegnil le tiste, ki imajo domnevno svoboden delavnik? Bi *Cvet tisoč in ene noči* dosegel nižjo gledanost od oddaje »Hri-bar«, najnovjše nacionalkine manifestacije popolnega prezira do nenasilnih standardov humorja, če bi bil predvajan v istem, najodličnejšem televizijskem terminu – v zgodnjem sobotnem večeru? Kakšne so posledice takšnega sistema?

Eden od osnovnih vzrokov za oblikovanje festivala gejevskega in lezbičnega filma je bila splošna nedostopnost filmov režiserjev, režiserk, ki so geji, lezbijke; filmov, ki predstavljajo različne vidike življenja gejev in lezbijk; ali pač filmov, ki homoseksualnost zastavljajo kot simbol družbene subverzije. Festival naj bi

zbujal zanimanje zanje in spodbudil še ostale relevantne institucije k prenosu ponujenih filmskih produktov do množične javnosti.

Pričakovati bi bilo, da bo festival gejevskega in lezbičnega filma sčasoma osvojil privilegij presežka in vsako leto predstavil zgolj avantgardo tekoče produkcije. Da se bo v dvajsetih letih specializiral za predvajanje le produkcij-sko in tematsko progresivnih filmskih izdelkov. Takšne bi verjetno bile smeri razvoja, če bi njegov začetni program, razbijanje splošne nedostopnosti celokupnega »žanra«, prevzeli drugi filmski distributerji in druge filmske institucije, ter le-tega redno posredovali v kinematografe ali na televizijske ekrane.

A to se ni zgodilo in razkošja slediti avantgardi v tej Sloveniji ni mogoče doseči. Še več. Učinek neopravljenega dela velikih državnih ali pač kapitalskih institucij in sistemov, ki imajo opravka s filmom, je enak zločinu, ki so ga na nacionalki naredili Pasoliniju: omejitev celotne kulturne produkcije v določeno, ozko, posebno družbeno skupino oziroma odtujitev občemu pogledu. Na festivalu tako že od nekdaj vidim zgolj homo sceno in Mojco Kumerdej. Drugih kot da se ne tiče. Kot da se Pasolinijeva *Mamma Roma* ne tiče delavstva. Kot da se *Aimée & Jaguar*, film, narejen po romanu Erice Fischer, ne tiče srednjega sloja. Ampak to je že vseskozi najširši konsenz.

Kot Novogoričanka so me ves čas odraščanja spremljali italijanski televizijski programi, vendar se medijsko silno odmevnih dogodkov ob Pasolinijevi smrti leta 1975 ne spominjam. Bila sem vendar le v osm letu starosti in zvečer je vsepovsod pela in plesala Raffaella Carra. Se pa spominjam stališča Rdečih brigad do zgodovinskega kompromisa med komunistično partijo in krščanskimi demokrati oziroma podob atentata na Alda Mora iz leta 1978. Ukinitev konsenza, ki ubija, je možna – če prestopimo zapovedane linije možnosti in dostopnosti. Vabljeni in vabljeni!

20.10

STARO IN NOVO (THE OLD AND THE NEW)

Slovenija, 1997, dokumentarni, 66 min, Beta

Scenarij: Zemira Alajbegović

Režija: Neven Korda

Besedila: Peter Barbarič, Tomi Gračanin, Marina Gržinić, Bogdan Lešnik, Goran Lisica – Fox, Dušan Mandič, Tomaž Mastnak, Rastko Močnik, Marjan Ogrinc, Iztok Saksida, Goran Schmidt, Uroš Smasek, Igor Vidmar, Slavoj Žižek idr.

Fotografi: Siniša Lopojska, Jani Štravs, Mirza Džumhur,

Božidar Dolenc, Jože Suhadolnik, Tone Stojko idr.

Fotografija: Stojan Femec & Siniša Lopojska, Jani Štravs, Marijan Osole – Max, Irma Mežnarič, Andrej Lupinc, Radmila Pavlović, Damjan Kozole idr.

Montaža: KAN

Glasba: 3. kategorija, 92, Behemont, Borghesia, Čao pičke, Epidemija, Gast'r'bajtr's, Gloria, Grč, Lublanski psi, Marcus 5, Miladojka Youneed, Niet, O!kult, Odpadki civilizacije, Orkester Titanik, Otroci socializma, Quod Massacre, S.D.A., SCH, Solunski front, TKP, Tožibabe, U.B.R., Via ofenziva & Videosex

Zvok: Damijan Kunej

Staro in novo rekonstruira živahno »ljubljsko subkulturno sceno« v osemdesetih skoz oči insajderjev Zemire Alajbegović in Nevena Korda. Ustvarjalcema se je posrečilo številna pričevanja in video posnetke iz obdobja 1982 – 1988 stopiti v enourno pripoved. Tako njun dokumentarec osebne poglede in doživljanja združuje z družbenokritično subkulturo zdaj že legendarnih osemdesetih in s širšim zgodovinskim kontekstom tedanjega jugoslovanskega socialističnega sistema. Avtorja sta dobila ustvarjalni navdih pri Eisensteinu, naslov videa je iz enega od njegovih filmov, in pri ruski avantgardi. V *Starem in novem* vidimo gledališke predstave in koncerte pank skupin (Otroci socializma, O! kult idr.), posnete v underground klubu, multimedijske predstave elektro-rock skupine Borghesia, odlomke iz porno filmov, ki se izmenjujejo s podobami postaranih socialističnih voditeljev in političnih ritualov. Videli bomo začetke prvega gejevskega in ženskega kluba, pa tudi filozofske razprave Slavojja Žižka in drugih, ki spregovorijo o odnosu med pankom in vladajočim razredom. Vsestransko subkulturno dogajanje je bilo izjemno navdihujoče in tudi spodbudno za spremembe socialističnega režima v osemdesetih. Videal dokumentarec *Staro in novo* je pregled tega heroičnega obdobja, ki poskuša ohraniti marginalen in periferijski delež uradne zgodovine in dokumentira zgodovino tistih, ki bi bili sicer pozabljeni.

The Old and the New reconstructs the lively bustle of the "Ljubljana subculture scene" in the eighties, and it was made by two insiders. With minute and swift editing of the picture and sound, the makers have succeeded in compiling a number of documents and video shots into an hour long narrative. The video combines the emotions and personal views with the socially-critical subculture and the wider historical context of the Yugoslav socialist system. The subculture inspired and heralded the changes in the socialist regime during the 80s; The Old and the New revisits this "heroic" time. It preserves the marginal and peripheral part of its official history, and documents the history of those who were left out.

DEČKI

Slovenija, 1976, igrani, 65 min, DVD

Scenarij in režija: Stanko Jost

Glavne vloge: Peter Rupnik, Gorazd Pulko, Miro Podjed, Nada Božičeva,
Borut Alujevič, Drago Kastelic, Olga Puncerjeva

Fotografija: Sandi Videnšek

Produkcija: Stanko Jost

»Nani Papali je ves bolan in shiran, rešen večne želje po lepoti in ljubezni, umrl v letu 1936, star komaj dvajset let. France Novšak (1916-1991) mu je ob smrtni postelji obljubil, da bo razodel skrivnost, ki ga je tako pekla, ker je ni mogel zaupati nikomur. Iz vsebine že porumenelih listov dnevnika je dve leti zatem bralstvu predstavil presenečenje – roman *Dečki*. Dvignil je obilico prahu in pozabiti ali vsaj zamolčati ga so se mnogi trudili zaman. Ljubezensko razmerje med dijakom Nanijem Papalijem in Zdenkom Castellijem so poskušali strogo umestiti le v erotično sfero odnosa, niti slučajno pa ne tudi v seksualno. Nani in Zdenko nista storila greha, storil ga je avtor, ki je njun intimni svet fantovskih simpatij prenesel na papir. Plačal ga je s tem, da je bilo njegovo delo ocenjeno kot pisanje po zgledih in v slogu srednjeevropskih meščanskih zabavnih pripovedk, sicer pa ni bil deležen nikakršnega razumevanja, kaj šele priznanja.« Tako je usodo Novšakovih *Dečkov* predstavil Gusti Leben v reviji *Revolver* (št. 4, 1992).

Nič bolje se ni godilo filmarju Stanku Jostu, ki je o nastajanju filma *Dečki* spisal kratko kronologijo:

- 1970 se navdušim nad literarno predlogo – romanom Franceta Novšaka.
- 1971 nastane scenarij.
- 1973 Kulturna skupnost Celje ostro prepove snemanje! Argumentacija nasprotnikov je bila nenavadno moralistična: »Če je kdo moralno tako čist, da sme posneti tak film, je to: Stanko Jost ...« Avtor doživi zlom, ki ga spremljajo hude zdravstvene težave.
- 1974 nastane nov avtorjev predlog, ki je tokrat deležen močne spodbude pomembnih kulturnikov in politikov (Bojana Štiha, Jožeta Volfanda).
- 1976 odločitev za snemanje filma v lastni produkciji, čeprav z velikimi finančnimi težavami. Snemanje je trajalo deset dni, na super 8 mm. Stalni nadzor oblasti.
- 1977 uspešna premiera v Celju in Ljubljani, ki so se je udeležili mnogi režiserji, pisatelji, filmski delavci. Molk novinarjev.
- 2004 digitalna kopija filma.

Prvo javno predvajanje po premieri leta 1977!

Still longing for love and beauty Nani Papali died at the age of twenty, leaving his diary containing the words of love he feared to speak about openly about his fellow student. In 1938 this diary was rewritten into a book, and was the first novel to deal with the subject of gay love in Slovenia. Scandalous for its day, it caused a great stir and met with considerable disapproval. The film Boys, based on this novel, depicts the intimate world of boys' affections and can be now seen for the first time since its initial screening in 1977.

18.10

DEKLE KRALJ (GIRL KING)

Kanada, 2002, igrani, 80 min, DVD

Scenarij in režija: Ileana Petrobruno

Glavne vloge: Chrystal Donbrath-Zinga, Michael-Ann Connor,
Raven Courtney, Victoria Deschanel, Jonathan Sutton, Joyce Pate

Snemalec: John Houtman

Montaža zvoka in slike: Ileana Petrobruno

Glasba: Amon Tobin

Produkcija: Ileana Petrobruno

Igriva in erotično obarvana drama, s katero se je kanadska režiserka Ileana Petrobruno nedvomno poklonila fetišu »možač« oziroma *butch* lezbijk. *Dekle kralj* je avtorska in predrzno izvirna filmska avantura o lezbičnih piratkah.

Kraljici je njen bivši ljubimec Kralj zaplenil zaklad. Enako pogubno pa je zanjo spoznanje, da ne more več doživeti orgazma. Zato pošlje svojega kapitana Candyja nad prevarantskega Kralja. Njegova misija se izjalovi, zato mu grozi smrtna kazen. Vendar ga pred Kraljičino jezo obvaruje le njena sla po njegovem plenu – po lepi in nedolžni *baby butch*. Toda Kraljičino poželenje po Butch se ne uresniči, saj je že dolgo zagreta za lepo, a žal hetero Claudio. Vendar Kraljica ugotovi, da bi bila Butch lahko dovolj močna, da se spoprime s Kraljem in mu iztrga Kraljičin zaklad. Za nagrado ji Kraljica obljubi nedosegljivo Claudio. In piratska ladja zapluje novim avanturam naproti. Butch se pod zanesljivim vodstvom kapitana Candyja kmalu nauči pravil piratstva: kako metati oči za puncami, kako si napolniti mednožje kot moški, in, najpomembneje, kako se zaščititi pred groznimi lezbičnimi puncami, ki so sposobne položiti možačo. Toda na lovu za Kraljičinim zakladom se začnejo neizprosna pravila piratskega in seksualnega vedenja spreminjati in obračati na glavo ...

Najboljši celovečerec, Making Scenes Film Festival, Ottawa, Ontario!

Najboljši nizkoprorračunski celovečerec, Victoria International Film Festival, BC!

A sexy, gender-bending drag-king pirate adventure on the high seas. Naïve baby Butch is taken prisoner by lusty pirate Captain Candy, and enlisted on a bunt to reclaim the Queen's stolen treasure. Under the Queen's wrathful gaze, tops are bottomed, tranny sailors seduce pirate captains, kings are mothers and cross-dressing femmes pack a wallop. A stylish pastiche of 'pirated' images and themes lead us into the uncharted oceans of dyke desire and queer identity. Girl King is a uniquely erotic tale that is both sexy and thoughtful.

22.10

NOMIJEVA PESEM (THE NOMI SONG)

Nemčija, 2004, dokumentarni, slov. pod., 96 min, 35mm

Scenarij in režija: Andrew Horn

Glavne vloge: Klaus Nomi, Ann Magnuson, Gabriele Lafari, David MacDermot, Page Wood, Tony Frere, Man Parrish, Kristian Hoffman, David Bowie

Fotografija: Mark Daniels

Montaža: Anne Even

Produkcija: CV Films – Cameo Film – ZDF / Arte

Klaus Nomi, nemški pevec z »resno« glasbeno izobrazbo, ki se je preselil v New York, je pel kot operna diva, na nastopih in tudi zasebno pa je bil videti kot vesoljec. S svojim bizarnim videzom in vnosom opere v pop glasbo je postal ena najbolj bizarnih, a tudi kulturnih figur newyorške underground scene osemdesetih. Značilne in nepozabne so njegove interpretacije pesmi »Samson and Delilah« (Saint-Saëns), »I Feel Love« (hit Done Summer), »The Twist« (Chubby Checker) ali »Ding Dong« (pesem iz filma *Čarovnik iz Oza*). Nad njegovim petjem in imidžem se je poleg drugih navdušil tudi David Bowie in Nomi je pozneje zanj oblikoval kostume. Tako se je vztrajno vzpenjal po lestvici popularnosti, saj se je kot popolna video zvezda pojavil v pravem času in na pravem mestu: v času preboja video klipov in MTV-ja, ki sta bistveno spremenila podobo in tržne zakone glasbene industrije. Toda komaj se je dodobra prebil na newyorško in tudi na druge evropske novovalvske scene, je zbolel za aidsom in leta 1983 umrl kot eden prvih znanih ljudi, ki jih je pokončala ta bolezen. Režiser Andrew Horn je želel ovekovečiti samosvoje Nomijevo delo in življenje, da se ga ne bi spominjali le po tragični smrti. Tako spremljamo kariero Klaus Spenderja vse od njegovega rojstva leta 1944 v nemški pokrajini Bavarski, odlomke iz njegovih začetnih in že bolj zvezdniških nastopov, intervjuje z njegovimi sorodniki/cami, prijatelji/cami, nekdanjo učiteljico petja in z drugimi.

Nagrada Teddy za najboljši dokumentarec, Berlinale 2004!

Klaus Nomi was a cult singer of the 80s New Wave underground scene. He was a countertenor who made pop music sound like opera. His image was so awe-inspiring that at his first gigs the audience started going crazy even before he ever opened his mouth. As MTV and video clip was about to change the music industry forever it seemed that Nomi, the perfect video star, was at the right place at the right time. But his rise to stardom tragically ended when he instead became one of the first prominent aids victims.

20.10

NESTRPNOST – IVAN (NETRPELJIVOST – IVAN)

Srbija in Črna gora, 2002, kratki igrani, 25min, DV CAM

Scenarij: Marina Seizović, Marko Popović

Režija: Marko Popović

Montaža: Filip Dedić

Zvok: Vladimir Janković

Fotografija: Žarko Bogdanović

Produkcija: TV B92

Dvajsetletni Ivan Jokić študira molekularno biologijo na beograjski univerzi. Na fakulteto se vozi s taksijem, v žepu nosi skalpel, muči ga preganjavica in ponoči se pogosto zbuja zaradi morastih sanj. Njegova modna očala, pobarvani lasje in ves videz izdajajo njegovo homoseksualnost. »Raje bi videla, da bi bil posiljevalec ali požigalec hiš. Ne pa to ... Ti si izmeček narave,« mu pravi lastna mati in še doda, naj bo le previden. Ivan je že videl, da so se nekateri njegovi strahovi uresničili. Po pretepu v njegovem študentskem domu, po tem, ko so ga sredi Beograda zbrcali v glavo pred očmi policije, ki se ni znala odzvati, in po brutalnem napadu na njegovega prijatelja, ki je bil soorganizator Parade ponosa v Beogradu, Ivan začne razmišljati, da bi se odselil v Nemčijo. Glede na Ivanove besede in prizore nasilja nad posamezniki in posameznicami, ki so drugače spolno usmerjeni, je še kako jasno, da je razkritje v družbi, ki jo tako močno zaznamujejo nacionalizem, nestrpnost in vojna, najmanj zelo tvegano, če ne že kar smrtno nevarno. Ivan se kljub svojim strahovom ne namerava vdati in se noče odpovedati pravici do javnega izkazovanja svoje identitete.

Intolerance – Ivan is a short movie about twenty year old Ivan Jokić who studies molecular biology at the University of Belgrade. He travels to school by taxi, carries a scalpel in his pocket, suffers from paranoia, and is often awakened in his sleep by nightmares. His entire look gives away his homosexuality. Ivan has seen some of his fears become reality and he begins to consider emigrating to Germany. It is apparent that “coming out” in society marked by nationalism, intolerance, and war is a life-threatening step. Despite his fears, Ivan does not intend to give up his right to publicly manifest his identity.

UPORNA ŠVICARKA ANNEMARIE SCHWARZENBACH, 1908-1942
(UNE SUISSE REBELLE ANNEMARIE
SCHWARZENBACH 1908-1942)

Švica / Francija, 2000, dokumentarni, angl. pod., 58 min, Beta

Scenarij: Daniel Gibel in Nasser Bakhti

Režija: Carole Bonstein

Fotografija: Aldo Mugnier in Luc Weber

Glasba: Michel Witsch

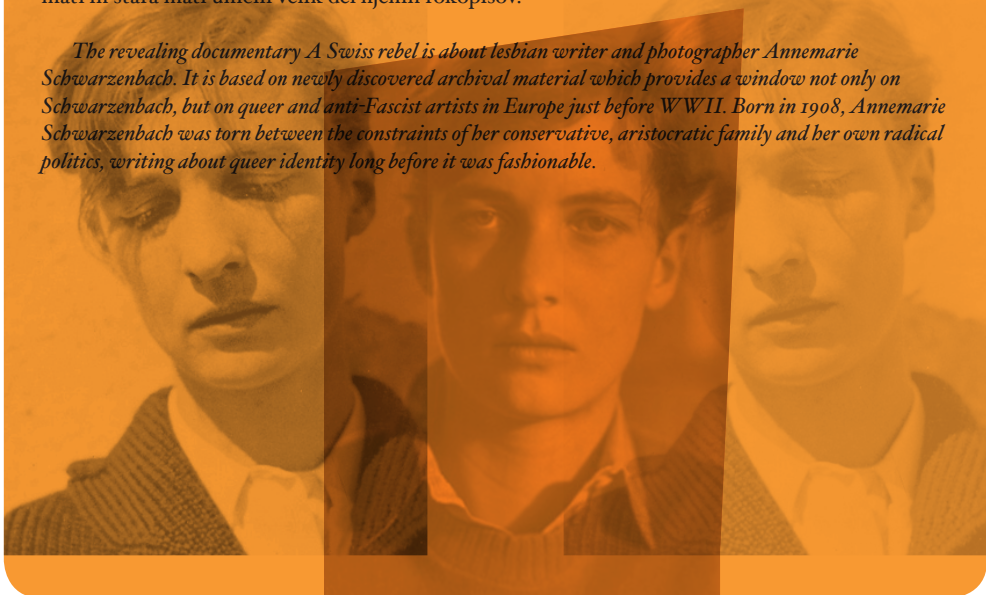
Zvok: Christophe Giovanoni in Benoît Crettenand

Montaža: Daniel Gibel

Produkcija: Troubadour Films

Samosvoja švicarska pisateljica in fotoreporterka je bila na nemškem govornem področju ponovno odkrita šele leta 1987, ko je izšel ponatis njenega romana *Srečna dolina*. Po mnogih študijah smo dobili še dokumentarec *Uporna Švicarka*. Annemarie Schwarzenbach se je rodila v odlični švicarsko-nemški aristokratski družini. Že med študijem zgodovine se je lotila pisanja in fotografiranja. Zgodaj je spoznala, da je lezbijka in svojo spolno usmerjenost je vedno živela odkrito in brezkompromisno. Nanjo sta močno vplivala pisatelj Klaus Mann in njegova sestra Erika, samozavestna igralka, v katero je bila Annemarie nesrečno zaljubljena. Nekaj let je živela v Berlinu in se intenzivno udeleževala tedanje nočne homoseksualne scene, kjer je poskusila tudi morfij, ki se ga kasneje ni več mogla odvaditi. Kot fotoreporterka je poročala z Bližnjega Vzhoda, Osrednje Azije, Poljske, iz pribaltskih držav in Amerike. Njeni prispevki so bili kritični do fašizma in rasizma, zaradi česar je bila pogosto v sporu s svojo družino. Po pretргani ljubezenski zvezi, poskusu samomora in kratkotrajni poroki s francoskim homoseksualnim diplomatom je napisala roman *Smrt v Perziji*. Zadnja leta njenega življenja so, poleg pisanja, zaznamovale strastne lezbične zveze, depresije, družabni škandali in neuspešni poskusi zdravljenja odvisnosti. Po njeni smrti sta mati in stara mati uničili velik del njenih rokopisov.

*The revealing documentary *A Swiss rebel* is about lesbian writer and photographer Annemarie Schwarzenbach. It is based on newly discovered archival material which provides a window not only on Schwarzenbach, but on queer and anti-Fascist artists in Europe just before WWII. Born in 1908, Annemarie Schwarzenbach was torn between the constraints of her conservative, aristocratic family and her own radical politics, writing about queer identity long before it was fashionable.*

22.10

MIKAEL

Danska / Nemčija, 1924, igrani, ČB, nemi, slov. mednapisi, 83 min, 35 mm,
film bo v živo spremljal Kinotečni hišni pianist Andrej Goričar

Scenarij: Carl Theodor Dreyer in Thea von Harbou
po literarni predlogi Hermana Banga

Režija: Carl Theodor Dreyer

Glavne vloge: Walter Slezak, Benjamin Christensen,
Nora Gregor, Robert Garrison, Max Auzinger, Dider Aslan

Fotografija: Karl Freund, Rudolph Maté

Mikael je mlad umetnik v vzponu, medtem ko se njegov učitelj Claude Zoret stara in umetniško usiha. Zoret je bil tisti, ki je omogočil Mikaelu vzpon in lagodno življenje, njuno razmerje pa je bilo tudi seksualno. Ko Zoret pristane na to, da bo naslikal portret lepe princese Zamikoffove, ki je sicer v nenehnih finančnih težavah, se Mikael vanjo zaljubi in zaplete v ljubezensko razmerje. Prodajati začne darila, ki jih je dobil od postaranega ljubimca Zoreta, svojemu nekdanjemu učitelju pa celo krade dragocene skice, da bi lahko vzdrževal razuzdano in razkošno življenje z novo izbranko. Slednjič zapusti Zoreta in ga pahne v brezup in žalovanje za izgubljenim mladim ljubimcem, začne pa mu pešati tudi zdravje – v svoji samoti išče tolažbo v duhovnosti. Vendar ne more ne preboleti ne sprejeti izdaje mladega prijatelja in učenca. Na smrtni postelji izgovori ključne besede: »Zdaj lahko umrem, saj sem videl veliko ljubezen.«

Po prikazovanju v Ameriki je film postal znan pod naslovom *Cbained (Uklenjen)* in, še bolj pretenciozno, tudi kot *The Story of the Third Sex*. Veliki in neodvisen danski režiser Dreyer je Mikaela posnel po literarni predlogi istoimenskega romana danskega pisatelja Hermana Banga, ki naj bi svojega junaka ulil po velikem francoskem umetniku Rodinu.

Zoret, an ageing artist is driven to despair and grieves over the loss of his young male model and student to Princess Zamikoff. Mikael falls in love with her and exploits his master by borrowing money in his name and selling his valuable sketches – all so that he can provide the countess with cash. Sigmund Freud makes a brief appearance. Based on the book by Herman Bang, which was reportedly based on the life of Auguste Rodin, the famous French artist.

18.10
DEČKI

Slovenija, 1976, igrani, 65 min, DVD
ponovitev

20.10
WILD SIDE

Francija, 2003, igrani, slov. pod., 107 min, 35mm

Scenarij: Sébastien Lifshitz in Stéphane Bouquet

Režija: Sébastien Lifshitz

Glavne vloge: Stéphanie Michelini, Edouard Mikitine, Yasmine Belmadi

Glasba: Jocelyn Pook

Zvok: Yolande Decarsin

Montaža: Stéphanie Mahet

Fotografija: Agnès Godard

Produkcija: Gilles Sandoz za Maia Films

Koprodukcija: Lancelot Films / Aligator Films / Zephyr

Sylvie, dvaintridesetletna transseksualka, se po petnajstih letih vrne domov, da bi skrbela za umirajočo mater. Podeželsko okolje, iz katerega je pred petnajstimi leti pobegnila v mesto, ji obudi spomine na fantovsko otroštvo, prezgodaj umrlo sestro, družino in prvo ljubezen. Za njo pride ljubimec Mihail, ilegalen ruski priseljenec, ki je pobegnil iz vojske in prišel v Francijo. Sam živi iz rok v usta in opravlja čudne posle, ki mu jih nalaga lastnik najemniške hiše, v kateri živi. Mihail je zelo navezan na Sylvie, toda v njeno rojstvo vas se pripelje še Jamel, tridesetletni Severnoafričan, ki je njen prvi fant, sicer pa ima težave s svojo družino. *Wild Side* nam v počasnem ritmu razkriva prepričljive in pretresljive podobe družinskih odnosov, radikalno zaznamovanih z drugačnostjo, in podobe ljubezenskega trikotnika med Sylvie, Mihailom in Jamelom, ki kljub spolnim, jezikovnim in nacionalnim razlikam deluje neobičajno harmonično. V navidez idilično vaško pripoved o Sylvijinem družinskem življenju so odlično vpeti neposredni prizori mestnega nočnega življenja transseksualk, ki so, tako kot Sylvie, zvečine obsojene na prostitucijo. Tej se občasno vdaja tudi Jamel in tako poskuša znosno preživeti, čeprav na skrivaj pogosto hrepeni po časih, ko je bil še del svoje družine. Nenavadna trojica, ki jo vežejo brezpogojno prijateljstvo, tolažba, ljubezen in strast, se v tišini narave in ob bližajoči se smrti Sylviejine matere sooča s svojimi življenji, ki jim niso omogočala veliko možnosti izbire. Mar se bodo morali zdaj odločiti o svojem ne tako običajnem razmerju? Na sporedu festivala je tudi režiserjev prejšnji film *Skoraj nič*.

Nagrada Teddy za najboljši igrani film, Berlinale 2004!

Sylvie is a 32 year-old transsexual who returns home to care for her dying mother. Her days in the city are filled with fatigue and sadness as she turns tricks. The countryside provokes a flood of emotions and memories. Not only for Stephanie, but also for Mikhail and Jamel, the two young men who share her affections and her bed. Unexpectedly, Sylvie chooses not to choose between the two. But how can three people live, and love, together? That is the story of the Wild Side.

DEKLETA V UNIFORMI (MÄDCHEN IN UNIFORM)

Nemčija, 1931, igrani, slov. pod., ČB, 84 min, 35mm

Scenarij: F. D. Andam in Christa Winsloe po dramski predlogi Winsloejeve *Gestern und Heute*

Režija: Leontine Sagan

Glavne vloge: Dorothea Wieck, Ellen Schwannecke,

Hertha Thiele, Emilia Unda, Hedwig Schlichter

Glasba: Hansen Milde-Meissner

Zvok: Karl Brodmerker

Fotografija: Reimar Kuntze, Franz Weihmayr

Produkcija: Deutsche Film-Gemeinschaft

Nemški film *Dekleta v uniformi* je eden prvih zvočnih filmov, ki eksplicitno prikazuje žensko homoseksualnost. Manuela je živahna, a tudi občutljiva najstnica, ki jo po materini smrti pošljejo v dekliški internat za hčere nemških častnikov pred prvo svetovno vojno. Pruska ravnateljica gospodična von Nordeck upravlja šolo s trdo roko, v prepričanju, da bosta disciplina in lakota utrdili značaj deklet. Zato ne preseneča, da se Manuela, podobno kot vsa druga dekleta, strastno zaljubi v Elizabeth, mlado učiteljico von Bernburg, ki verjame, da je za razmerje med učiteljico in učenkami najpomembneje, da dekleta vidijo v učiteljici zaupno prijateljico. Toda preplet čustvenega in institucionalnega pritiska skorajda pripelje v tragedijo. Manuela naredi »napako«, saj svoje ljubezni do učiteljice ne more skrivati, še več, oznani jo na šolski zabavi vpričo gostov in učenk. Kako bo ravnateljica disciplinirala uporno Manuely in kako se bodo na njene avtoritarne odločitve odzvale učenke in sama gospodična von Bernburg?

Ozračje pruske avtoritarnosti, ki obdaja dogajanje v šoli, je tako odlično prikazano, da je bil film razumljen kot napad na nemški militarizem, v času tretjega rajha pa ga je Goebbels prepoval. Šele pozneje se je vse več pozornosti posvečalo tudi diskretni, vendar prepričljivi obravnavi lezbištva, tako da je postal pomemben za zgodovino lezbičnega filma. Leta 1957 so v Nemčiji posneli novo verzijo filma, z istim naslovom, a z opaznim vplivom Hollywooda.

Central to the film, set in boarding school for the daughters of German officers prior to the First World War, is the relationship between a young student and a teacher. Interwoven emotional and institutional pressures result in near tragedy. The atmosphere of the Prussian authoritarianism in the school is expertly evoked and the film has long been seen as an attack on German militarism. More recently, however, attention has been given to its delicate yet forceful treatment of lesbianism.

18.10

NESTRPNOST - IVAN (NETRPELJIVOST - IVAN)

Srbija in Črna gora, 2002, kratki igrani, 25min, DV CAM
ponovitev

OČI IN ATI (DADDY AND PAPA)

ZDA, 2002, dokumentarni, 57 min, DVD

Scenarij in režija: Johnny Symons

Glavne vloge: Johnny Symons, William Rogers, Zachary, Kelly Wallace,
Fanny Ballantine-Himberg, Philip Himberg, Jim Ballantine, Oscar Williams, Doug Houghton
Montaža: Kim Roberts

Fotografija: Gail Huddleson, Johnny Symons, Andy Abrahams Wilson

Oči in ati je dokumentarec, v katerem Johnny Symons raziskuje osebne, kulturne in politične posledice koraka tistih gejev, ki so postali očetje in tako sprejeli odločitev, ki je tradicionalna in hkrati revolucionarna. Spoznali bomo štiri različne tipe gejevskih staršev in družin, v katerih se ravno tako odpirajo številne kritične teme, ki vplivajo na »zasebno« družinsko življenje: dvoumen položaj rasno mešanih družin v Ameriki, čudežnost in negotovost nadomestnega materinstva in posvojitev, posledice poroke in ločitve v gejevski skupnosti in zakonski položaj gejevskega starševstva. Gejevski očetje se morajo spoprijeti s številnimi vprašanji in izzivi. Nasprotujejo jim konservativci, ki v njih vidijo čisto nasprotje družinskim vrednotam, pa tudi povprečni Američani in Američanke, ki verjamejo, da je mati nepogrešljiva za otrokov razvoj. Zahteve odgovornega starševstva so nemalokrat tudi v nasprotju s težko izbojevano neodvisnostjo in seksualno svobodo gejevске kulture. Zakonite ovire nikakor niso zanemarljive – zdaj sta se Floridi, ki prepoveduje gejevsko posvojitev, pridružili še državi Utah in Misisipi. Z intervjuji, novimi in arhivskimi posnetki, s fotografijami in tudi z lastno izkušnjo gejevskega očeta je režiser Symons ustvaril izjemen pogled na ta razmeroma nov fenomen. Njegov dokumentarec razkriva boje, izzive in zmage gejevskih očetov in njihovih otrok tako v šolah kot na sodiščih – in tako pomaga osvetliti novo obliko družine.

Dobitnik številnih ameriških nagrad za najboljši dokumentarec!

Through the stories of four different families, the documentary delves into some of the particular challenges facing gay men who decide to become dads. From surrogacy, foster care, and interracial adoption, to the complexities of gay marriage and divorce, to the battle for full legal status as parents, Daddy & Papa presents a revealing look at some of the gay fathers who are breaking new ground in the ever-changing landscape of the American family.

20.10
PROTEUS

Južna Afrika / Kanada, 2003, igrani, slov. pod., 97 min, 35mm

Scenarij in režija: Jack Lewis in John Greyson

Glavne vloge: Shaun Smyth, Kristen Thomson, Neil Sandilands, Rouxnet Brown,
Tessa Jubber, Terry Norton, Adrienne Pearce, Grant Swanby, Brett Goldin

Glasba: Don Pile, Andrew Zealley

Zvok: Janice Lerulli

Montaža: Roslyn Kalloo

Fotografija: Giulio Biccari

Produkcija: Big World Cinema, Pluck Pictures

Proteus je tragična zgodba o prepovedani ljubezni, ki sta jo ustvarjalca filma Jack Lewis in John Greyson (videli smo njegova filma *Lilije* in *Neobrezan*) povzela po zapisih o zločinu, ki se je zgodil leta 1735. Claas Blank, obsojen na deset let kazenske kolonije na otoku ob obali Cape Towna v Južni Afriki, vzbudi zanimanje pri angleškem botaniku Virgilu Nivenu, ki je prišel gojit eksotične vrste otoških cvetic. Claas in nizozemski mornar Rijkhaart Jacobsz, ki se mu že posmehujejo zaradi homoseksualnosti, pomagata Angležu pri njegovem delu. Tako imata botanik Virgil in obsojenec Claas krasno priložnost, da se družita sama, brez nadzora. Med Claasom in mornarjem Jacobszom se prižge očitna seksualna iskra, ki pripelje do nemalo realističnih in zelo prepričljivih spolnih srečanj. Samo vprašanje časa je, kdaj ju bodo odkrili. Ko ju res zasačijo, se jima ne obeta nič kaj lepa usoda. Režir Greyson naslika zadnje prizore obsodbe brez besed, v lepih in nekoliko zabrisanih tonih, ki mestoma spominjajo na ozračje Jarmanovih filmov.

Zgodba o Claasu Blanku in Rijkhaartu Jacobszu odpira tudi vprašanja razizma ter prepletanja želje in rase, kar je sicer že znana tema v južnoafriški miselnosti, a se je o njej le redko spregovorilo glede na istospolno željo.

Toronto 2003, Berlinale 2004!

Proteus is a tragic story of forbidden love, beautifully, transposed from the records of an actual crime that took place in 1735. Sent for ten years to a penal colony off coastal Cape Town, Claas Blank catches the eye of English Botanist Virgil Niven, who is on the island to develop exotic flower strains. A palpable sexual heat builds between the men. It is only a matter of time before they are discovered and and their fate is not a pretty one.

22.10

RAZKRITJA (RÉVÉLATIONS)

Francija, 2002, dokumentarni, angl. pod., 13 min, DVD

Scenarij in režija: Alexandra Ardoin

Glasba: Damien Salançon

Zvok: Eric Boivin, Guillaume Bidault

Montaža: Nicolas Sarkissian

Fotografija: Alexandra Ardoin

Produkcija: Envie de Tempête Productions

Vsa družina se zbere ob posebnem dogodku, praznovanju osemdesetletnice moje stare mame. Je edina, ki še ne pozna moje skrivnosti. Vsi drugi sorodniki in sorodnice jo poznajo in se na svoj način spoprijemajo z njo. Ta skrivnost je moja homoseksualnost. V mojem filmu *Razkritja* vsi člani moje družine – mlajši štirinajstletni brat, sestri, stari dvaindvajset in šestindvajset let, ter moji starši – povedo, kaj so občutili, ko sem jih seznanila s svojo skrivnostjo. Pred kamero so razkrili, kako to, kar se jim je najprej zdelo drama, danes sprejemajo kot drugačnost ali pa kratko malo kot neko dejstvo. Vsak od njih se odziva glede na pripadnost generaciji in glede na stopnjo čustvene vpletenosti. S tem se je gotovo težje sprijazniti, če si starš. Starši se namreč še preradi počutijo odgovorne za hčerino homoseksualnost ...

Tako je avtorica Alexandra Ardoin, ki je snemala kratki dokumentarec v poletni družinski hiši v Arcachonu v Franciji, predstavila njegovo vsebino. V intervjujih z njenim sorodstvom sicer ne manjka klasičnih stereotipov o homoseksualnosti, vendar pa pričajo tudi o rušenju gotovosti, zadržanosti in nelagodju spričo realnosti, ki lahko obrne na glavo celo družino.

Revelations have been shot in the family summerhouse located in France. The entire family has gathered for a special event, celebrating the 80-year birthday of director Alexandra Ardoin's grand-mother. Grand-mother is the only one who does not know her niece's secret. This secret is her homosexuality. In this feature, each member of her family will express what they felt when she told them her secret.

NE SKRBI, VERJETNO BO MINILO (DU SKA NOG SE ATT DET GÅR ÖVER)

Švedska, 2003, dokumentarni, angl. pod., 74 min, Beta

Scenarij in režija: Cecilia Neant-Falk

Glavne vloge: My Sörensson, Johanna »Joppe« Svensson, Natalie Durbeej

Montaža zvoka: Marcus Sötterman

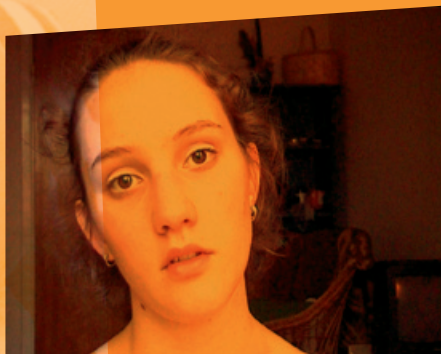
Montaža: Josef Nyberg in Cecilia Neant-Falk

Fotografija: Cecilia Neant-Falk, Camilla Hjelm, Astrid Askberger

Produkcija: Cecilia Neant-Falk / Riot Reel AB

Ko se najstnica My zaljubi v agentko Scully iz serije *X-Files*, spozna, da so ji vseč ženske. Svoje nagnjenje skriva in postane »profesionalna lažnivka«. Le kako naj se razkrije staršem ali prijateljem in sošolkam, ki brez zadržkov izražajo svoja homofobična stališča? Zato včasih upa, da je »samo« biseksualna. *Ne skrbi, verjetno bo minilo* dokumentira zgodbe treh švedskih najstnic, katerih lezbično nagnjenje nikakor ni minilo, vendar se morajo vsaj na začetku z njim spoprijemati same in tako rekoč z golimi rokami. Režiserka Cecilia Neant-Falk je pri svojih štirinajstih letih objavila mali oglas, da bi rada spoznala dekleta, ki jo poleg fantov privlačijo tudi dekleta. Petnajst let pozneje je enak oglas objavila na internetu. Od osemdesetih deklet, ki so ji odgovorila, je izbrala tri, vsaki dala video kamero in jih prosila, da štiri leta snemajo svoje izpovedi, občutke in doživljanje v zvezi z lastno homoseksualnostjo. My, ki se počuti kot lezbična agentka v strejt svetu, se skoraj socialno izolira, saj se boji vprašanj o sebi – dokler prijatelji in prijateljice sami ne ugotovijo, kaj je njena skrivnost ... Uporna Joppe se preseli v večje mesto Uppsala, kjer lahko svobodneje raziskuje svojo spolnost, spoznava dekleta, razmišlja o feminizmu ter se pridruži aktivistom in aktivistkam za pravice živali. Tudi energična Natalie zapusti rojstni Valberg in se preseli v Stockholm, kjer postane kitaristka v lezbičnem bendu. Kako njihovo lezbičnost sprejemajo drugi, zlasti starši, in kako se na koncu same soočijo z njo?

Film-maker Cecilia Neant-Falk placed the add on the internet. Out of the 80 girls who replied she picked three and gave them each a video camera to record their lesbian feelings over four years. Natalie, My and Joppe are all joyfully different and talk straight into their video diaries on raw emotions and sexual feelings. Don't Worry, It Will Probably Pass is a truly inspiring piece of intimate cinema and a fresh approach to documenting queer youth.

17.00

OTIP ŽAMETA (TIPPING THE VELVET)

VB, 2002, nadaljevanka, 178 min, Beta, **brez vstopnine (kulturni dan)!**

Adaptacija po romanu Sarah Waters: Andrew Davies

Režija: Geoffrey Sax

Glavne vloge: Rachael Stirling, Keeley Hawes, Anna Chancellor,
Jodhi May, Hugh Bonneville, John Bowe, Monica Dolan, Richard Hope, Sally Hawkins

Glasba: Adrian Johnston

Fotografija: Cinders Forshaw

Produkcija: Sally Head Productions za BBC Two

Filmska adaptacija priljubljenega romana sodobne angleške pisateljice Sarah Waters spremlja odraščanje Nan Astley in njeno raziskovanje seksualnosti, dozdevno prepovedane v viktorijanskih časih. Nani je usojena poroka s prijaznim, vendar dolgočasnim snubcem v angleškem primorem mestu. Toda pot v gledališče spremeni vse, saj se Nan na prvi pogled zaljubi v očarljivo Kitty Butler, prekrasno žensko, ki si služi denar tako, da pozira kot mladenič in poje v varieteju – svojo vlogo vzame tako zares, da si postrže lase. Nan sprva ne zna prepoznati svojih čustev do Kitty, ve pa, da ne more biti brez nje, zato vsak prosti trenutek izkoristi za njeno družbo. Ko se dekletki zblížata in spoprijateljita, Kitty povabi Nan, da jo spremlja v London. Nan kljub nasprotovanju družine zapusti obmorsko mestece in se preseli v London, kjer začne nastopati skupaj s Kitty. Čeprav je noro zaljubljena v Kitty, ta ne more sprejeti njune zveze in se kmalu začne dobiti z moškimi. Njunega odnosa je konec, obupana Nan ostane brez ljubezni in brez dela. Preostanejo ji le fantovski kostumi iz varietejskih predstav, zato jih uporabi in se za preživetje prostituira moškim, ki iščejo najstnike. Čeprav se odslej Nanino življenje suče v razne smeri, pa tudi vse bolj divje in nepričakovano, še naprej raziskuje svojo seksualnost in identiteto ...

This adaptation of Sarah Waters' popular novel follows Nan Astley as she blossoms into womanhood and explores her sexuality, ostensibly forbidden in Victorian society. Nan seems destined for marriage to a nice, but dull, suitor in her seaside, English town. However, a trip to the theater changes everything when she falls in love at first sight with the ravishing Kitty Butler, a gorgeous woman who makes a living posing as a young boy and singing in a vaudeville-style cabaret.

23.10

SKORAJ NIČ (PRESQUE RIEN)

Francija / Belgija, 2000, igrani, angl. pod., 97 min, 35mm

Scenarij in režija: Sébastien Lifshitz

Glavne vloge: Jérémie Elkaim, Stéphane Rideau, Marie Matheron,
Dominique Reymond, Laetitia Legrix, Nils Ohlund

Fotografija: Pascal Poucet

Zamišljeni osemnajstletnik Mathieu je na družinskih počitnicah v materini poletni hiši v obmorskem mestu Brittany. Tam spozna Cedrica, privlačnega in brezskrbnega fanta svojih let, ki prodaja slaščice v zabaviščnem parku. Prvi izbruhi strasti mu spodnesejo tla pod nogami. V zgodbi o njunem razmerju, ki filmsko teče skozi preteklost in sedanost, spremljamo nerodno in zadržano prepuščanje medsebojni privlačnosti in slednjič skrivno potešitev spolne želje. Mathieu doživlja zmedo nasprotujočih si občutkov – veselja in navdušenja, sprejemanja in svobode, žal pa tudi potlačene krivde in tesnobe. Njegov poletni flirt se kmalu prelevi v »resno« ljubezensko razmerje, nazadnje pa oba presenetita svoji družini z razkritjem narave svojega razmerja. Mathieu se odloči, da bo do konca počitnic ostal s Cedricom, saj se nameravata skupaj preseliti. Toda s seksualnim prebujanjem, vzpostavljanjem prve gejevske zveze in zapuščanjem najbližjih, katerih ljubezen je bila vedno zagotovljena, pridejo tudi boleča spoznanja o vsakdanji realnosti in negotovosti, ki jih napoveduje bližajoče se obdobje odraslosti. Na sporedu festivala je tudi režiserjev zadnji film *Wild Side*.

Cannes 2000 – uradni program.

While on a family vacation at the seaside, brooding 18-year-old Mathieu meets Cedric, an attractive care-free boy his own age, and is swept away by the first stirrings of passion. Within a narrative of Almost Nothing that shifts daringly between past and present, we witness their awkward, halting admissions of attraction and eventual submission to desire. Mathieu experiences a conflicting jumble of emotions - exhilaration, acceptance and freedom, but also repressed guilt and fear. But with sexual awakening also comes the painful realities and uncertainties of adulthood.

18.10

WILD SIDE

Francija, 2003, igrani, slov. pod., 91 min, 35mm
ponovitev

20.10

BENCIN (BENZINA)

Italija, 2001, igrani, angl. pod., 90 min, 35mm

Scenarij: Monica Stambriani, Anne Riitta Ciccone, Elena Stancanelli

Režija: Monica Stambriani

Glavne vloge: Regina Orioli, Maya Sansa, Mariella Valentini,
Luigi Maria Burrano, Chiara Conti, Marco Quaglia, Pietro Ragusa

Montaža: Paola Freddi

Fotografija: Fabio Cianchetti

Produkcija: Galliano Juso

Bencin je nežna in strašljiva kriminalka, drama in ljubezenska zgodba o dveh dekletih, starih malo več kot dvajset let. Vročekrvna temnolasa avtomehaničarka Stella in živčna svetlolaska Eleonora oziroma Lenni, ki dela pri njej na bencinski črpalki, se zaljubita. Socialne razlike med njima ju ne motijo, težave prinese šele Lennijina poudarjeno snobovska mati, ki močno nasprotuje lezbični romanci svoje hčere. Neke noči se zgodi nesreča, morda celo zločin, ko Stella reagira v trenutku in pred dekletoma je nenadoma materino truplo ... Ljubimki spoznata, da morata zapustiti srečno oazo bencinske črpalke in pobegniti, če želita ostati skupaj. Znajdeta se na odisejadi, ki nas bo mestoma spominjala na *Thebelmo in Louise*. Med brezupnim begom z materinim truplom v prtljžniku ju preganja še trojica nepridipravov, ki sta ji med begom s črpalke po nesreči po-praskali avto. Med vožnjo po širni in neprijazni italijanski pokrajini avtocest, bencinskih črpalk in zanikrnih obcestnih klubov se mora Lenni spoprijemati z duhom svoje matere, ki ji kar naprej šepeta v uho. Nekateri posnetki spominjajo na ameriške road-movieje, nizkopračunske hollywoodske kriminalke, vendar ne gre pozabiti, da je *Bencin* zlasti neodvisni, avtorski film in prvi celovečerec v Ameriki rojene režiserke Monice Stambriani.

Gasoline is about fiery, dark-haired Stella, an intense auto mechanic, and nervous, blonde Eleonora (aka Lenni) who are young and in love, and are from opposite ends of the social spectrum. They operate a gas station peacefully, until Lenni's mother appears and voices her disapproval of their lesbian romance. When Stella takes action in the heat of the moment, the young women end up with a corpse on their hands. The lovers realize they must flee in order to stay together.

22.10

POT LJUBEZNI (TARIK EL HOB / LE CHEMIN D'AMOUR)

Francija / Alžirija, 2003, igrani, angl. pod., 69 min, Beta

Po projekciji pogovor z režiserjem, vodi Nikolai Jeffs

Scenarij: Rémi Lange, Antoine Parlebas

Režija: Rémi Lange

Glavne vloge: Karim Tarek, Riyad Echahi Sihem Benemoune,
Abdellah Taïa, Mustapha Kaddar, Farid Tali, Medhi Jouhar

Glasba: Bruno Haney

Montaža: Rémi Lange, Antoine Parlebas

Fotografija: Rémi Lange

Produkcija: Gilles Sandoz za Maia Films

Pot ljubezni je alžirsko-francoska drama o postopnem razkritju Karima, mladega alžirskega študenta iz Pariza, ki ga zanima malo znana zgodovina moških zvez v severnoafriški kulturi. Odpravi se v Afriko, da bi intervjuval mlade arabske geje in poskušal najti povezavo med njihovo izkušnjo v sodobni gejevski kulturi in svojim zgodovinskim modelom tega pojava. Čeprav ga na snemanjih spremlja dekle, postane njegovo zanimanje več kot le znanstveni interes, ko spozna Farida, svojega občudovalca, ki bi mu lahko svet obrnil na glavo. Scenarista Rémi Lange in Antoine Parlebas, ki sta sicer oba belca, pravita, da sta hotela narediti film, s katerim bi opozorila na ambivalentnost oziroma dvojno marginalizacijo. Zato sta se brez presojanja osredotočila na vprašanje, kako lahko muslimanski fantje živijo v skladu s svojo homoseksualno željo. Kljub težavam pa konec filma ne pušča grenkega vtisa, temveč si gledalci in gledalke zapomnijo pogum in veselje do življenja vseh nastopajočih. Lange je sicer znan po združevanju raznih filmskih prvin, tako je tudi *Pot ljubezni* drama o snemanju dokumentarnega filma, v katero so vključeni resnični intervjuji in informacije o znanstvenih delih. S tem se razblini meja med fikcijo in resničnostjo, morda pa tudi med kulturami in ljudmi nasploh.

Karim, a straight research student is a French-Algerian living in Paris. He is fascinated by the little known history of male partnership in North African culture. He interviews a succession of gay Arabs trying to relate their contemporary experience of gay culture to his historical model. His fascination turns to more than scholarly interest when Farid, a persistent admirer threatens to overturn his world. The Road to Love is a film which offers a passionate voice to Muslim gay men.

18.10

SKORAJ NIČ (**PRESQUE RIEN**)

Francija 2000, igrani, angl. pod., 35mm, 95 min
ponovitev

20.10

NAMENI (**INTENTIONS**)

ZDA, 2003, igrani, 96 min, DVD

Scenarij in režija: Luane Beck

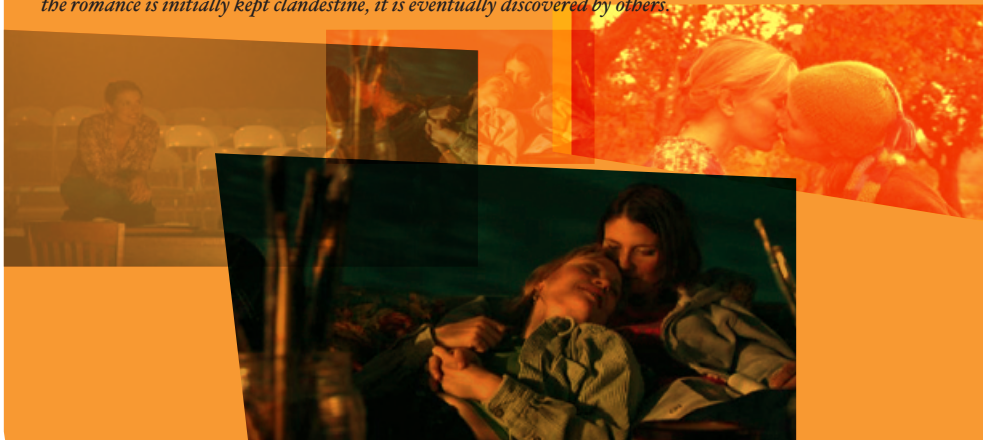
Glavne vloge: Katherine Lee, Deidre Kotch, Maria Biber-Ferro,
Tom Darci, Ted D'Agustino, Chloe Krug, Nicole Younce

Fotografija: Jaime Reynoso

Produkcija: Zernus Productions

Nameni so prvenec ameriške scenaristke in režiserke Luanne Beck, ki si je nabrala veliko izkušenj kot dolgoletna igralka. Zapleti in nameni v njeni zgodbi nastanejo, ko se poročena profesorica Renee Higgins, ki na kolidžu poučuje dramsko igro, nepričakovano zaljubi v svojo študentko Eve. Eve se ravnokar razhaja s svojim dekletom Erin, saj ji ta očita, da se s prezaposlenostjo v gledališču na kolidžu izogiba reševanju težav v njuni zvezi. Tako je nadobudna študentka, ki študira glavno vlogo v igri, še kako dovzetna za profesoričine čare. Medsebojna privlačnost ju pripelje v iskrenost in odkritost, ki sprva izpolnjuje tudi njune ustvarjalne težnje. Toda ko se zaljubitca, si njuni študijski in osebni interesi pridejo navzkriž. Skrita ljubezenska zveza sicer spodbuja njuno željo, prinaša pa tudi žrtvovanje, bolečino in negotovost. Stvari se še bolj zapletejo, ko se v njuno zgodbo vpletejo tretje osebe. Prva je študentka, ki ju zaloti v parku in se nemudoma odpravi k predstavniku kolidža. Drugi je Reneejin mož, ki je zdaj prepričan, da je za upadanje strasti in medsebojnega zanimanja v njenem zakonu očitno kriva ženina skrita lezbičnost. Renee in Eve se znajdeta v vrtincu (medsebojnih) obtožb, pričakovanj, izmikanj in ponovnih približevanj, ki presegajo prvotne namene romance brez obveznosti.

Intentions is director Luanne Beck's first feature-length original screenplay about two women who find romance and drama while crossing over forbidden professional and personal boundaries. The story revolves around a married college Professor who unexpectedly falls in love with one of her female students. Although the romance is initially kept clandestine, it is eventually discovered by others.

22.10

BEYOND VANILLA (VEČ KOT CRKLJANJE)

ZDA, 2003, dokumentarni, 92 min, Beta

Scenarij in režija: Claes Lilja

Glavne vloge: Chloe, Carol Queen, Kevin Dailey, ChiChi LaRue, Cole Tucker, Bud Cockerham, Alex Del Rosario, Nina Hartley, Sasha Michaels, Randi Rage

Glasba: Jay Rando, Nancy Engelken

Zvok: Jay Rando

Montaža: Claes Lilja

Fotografija: Claes Lilja, Rob Dunlap

Produkcija: Claes Lilja, Rob Dunlap

Več kot crkljanje je dokumentarni film v Ameriki živečega švedskega režiserja Claesa Lilje, ki je želel raziskati in predstaviti trše variante seksa. Že prej je namreč srečal nekaj ljudi, ki so bili na t. i. »leather sceni«, hkrati pa so bili mnogi med njimi poklicno zelo uspešni in tudi sposobni artikulirano in premišljeno govoriti o svojih seksualnih praksah. Liljaev dokumentarec tako predstavlja vrsto fetišev in sadomazohističnih seksualnih praks, s katerimi gledalce in gledalke seznanja z intervjuji, s prikazi, pa tudi z navodili, kako se tem stvarjem streže. Različni ljudje iz prve roke spregovorijo o praksah vezanja, tepežkanja, bičanja, fist-fuckinga, zlatega tuša ali iger z nožem, ki so značilne za bolj divjo stran seksualnosti. V dokumentarcu je intervjuvanih več kot sto ljudi, ki je razkrilo svoje seksualne fantazije, izkušnje in ugodja, kar nedvomno zabrisuje že ustaljene meje človekove seksualnosti in na novo osvetljuje seksualne prakse. To je fascinanten filmski pogled tako za radovedneže, voajerje ali navdušence (vseh spolov), ko se zazdijo meje med homoseksualno, heteroseksualno, biseksualno ali trans usmerjenimi ljudmi skorajda nepomembne. Kdo so posebneži, ki bodo spregovorili o svojem domnevno skritelem početju v spalnicah oziroma klubih? To so univerzitetni delavci, zdravniki, pravniki, pornografi, porno zvezde, seksualni delavci oz. prostitutke ali pa »svobodni hedonisti«.

Beyond Vanilla explores the kinkier aspects of sex on the other side of vanilla. Including interviews with doctors, academics, porn stars and freelance hedonists as well as demonstrations and a good dose of how-to instructions, this documentary covers the gamut of fetishes and SM practices. Claes Lilja states that his life's mission is to create a better understanding and tolerance of human nature through art.

20

FESTIVALSKIH

LETA

20 FESTIVALSКИH LET

Priprava Nataša Velikonja

Leto 1984: 1. festival gejevskega in lezbičnega filma

Za 1. festival gejevskega in lezbičnega filma se šteje filmski in video spored prvega festivala Magnus, ki je potekal od 23. do 29. aprila 1984. Vsa prizorišča dogajanja so v Ljubljani (Galerija Škuc, KinoŠkuc-Križanke, Filozofska fakulteta in Disko FV). Organizator je Škuc-Forum.

Na festivalu so se odvrteli filmi in videi:

- video Divine;
- Vaba (Cruising, ZDA, 1980, režija William Friedkin);
- Nedelja prekleta nedelja (Sunday Bloody Sunday, Velika Britanija, 1971, režija John Schlesinger);
- Mesto izgubljenih duš (Stadt der verlorenen seelen, Nemčija, 1982, režija Rosa von Praunheim);
- Taksi k sekretu (Taxi zum Klo, Nemčija, 1980, režija Frank Ripploh);
- Goli služabnik družbe (The Naked Civil Servant, Velika Britanija, 1977, režija Jack Gold);
- Nočna poročila (Nachtvorstellungen, Nemčija, 1977, režija Lothar Lambert);
- Fantje iz benda (The Boys in the Band, ZDA, 1970, režija William Friedkin);
- Ex in Hopp (Ex und Hopp, Nemčija, 1972, režija Lothar Lambert);
- Kratki stik (Kurzschluß, Nemčija, 1971, režija Lothar Lambert);
- Grenke solze Petre von Kant (Die bitteren tränen der Petra von Kant, Nemčija, 1972, režija Rainer Werner Fassbinder);
- Rožnati narcis (Pink Narcissus, ZDA, 1971, režija James Bidgood).

Leto 1985: 2. festival gejevskega in lezbičnega filma

Za 2. festival gejevskega in lezbičnega filma se šteje filmski in video spored drugega festivala Magnus 1985, ki je potekal od 13. do 25. maja. Prizorišče dogajanja je v Ljubljani (Cankarjev dom, Galerija Škuc, Center za interesne dejavno-

sti mladih, Filozofska fakulteta), organizator pa je sekcija Magnus pri Škuc-Forumu.

Na festivalu so se predvajali evropski, posebej kinotečni gejevski filmi in filmi novega ženskega vala (režiserji: Jean Cocteau, Jean Vigo, Wieland Speck, Rainer Werner Fassbinder, Rosa von Praunheim, Ulrike Ottinger, Karoly Makk...).

Leto 1986: 3. festival gejevskega in lezbičnega filma

Za 3. festival gejevskega in lezbičnega filma se šteje filmski spored tretjega festivala Magnus 1986, ki je potekal od 9. do 14. junija. Prizorišče dogajanja je v Ljubljani (Cankarjev dom, Galerija Škuc, Center za interesne dejavnosti mladih), organizator pa je Magnus.

3. festival poteka kot retrospektiva filmov angleškega režiserja Dereka Jarmana:

- Dream Machine (1983),
- Sebastian (1976);
- In the Shadow of the Sun (1980);
- The Tempest (1979);
- Tape Köln;
- Throbing Gristle: Psychic Rally in Heaven (1981);
- Jubilee (1977);
- The Angelic Conversation (1985);
- Caravaggio (1986);
- Home Movies I and II.

Leto 1987: odpoved

25. maja, na Dan mladosti, bi se moral začeti četrti festival Magnus 87, na katerem se načrtuje predvajanje filmov The Fourth Men (Nizozemska, 1983, režija Paul Verhoeven), Casta diva (Italija/Francija, 1954, režija Carmine Gallone), Naughty Boys (1986, režija Wellson Chin Sing-Wai), A Strange Love Affair (Belgija/Nizozemska, 1984, režija Eric De Kuyper in Paul Verstaten) in Behind Glass (Nizozemska, 1981, režija Ab van Ieperen), video projekcije art in dokumentarnega videa. Vendar se proti

organizatorju, sekciji Magnus, sproži politična in medijska gonja: politične sile in mediji pre-kvalificirajo načrtovani festival v »mednarodni kongres homoseksualcev«. Svet za socialno in zdravstveno varstvo RK SZDL in ljubljanska inšpekcijska služba skleneta, »da bi bilo treba kongres prepovedati«, »saj bi shajanje te rizične skupine iz vse Evrope pomenilo resno nevarnost zaradi širjenja aidsa«. Festival se preloži najprej na oktober, kasneje na december, vendar se v taki obliki – kot del festivala Magnus – več ne zgodi.

Leto 1988: 4. festival gejevskega in lezbičnega filma

Za 4. festival gejevskega in lezbičnega filma se štejeta Teden lezbičnega filma, ki je potekal od 10. do 18. decembra v Galeriji Škuc, in Teden gay filma, ki je potekal od 18. do 24. decembra. Med organizatorji sta že Brane Mozetič in Suzana Tratnik, ki vztrajata še vsa nadaljnja leta.

Na Tednu lezbičnega filma so bili predvajani filmi:

- Desert Hearts (ZDA, 1985, režija Donna Deitch);
- Olivija (Olivia, Francija, 1951, režija Jacqueline Audry);
- Novembrina luna (NovemberMond, Nemčija/Francija, 1984, režija Alexandra von Grote);
- Anne Trister (Anne Trister, Kanada, 1986, režija Lea Pool);
- Lianna (Lianna, ZDA, 1983, režija John Sayles);
- Another Way (Madžarska, 1982, režija Karoly Makk);
- She Must Be Seeing Things (ZDA, 1987, režija Sheila McLaughlin);
- 17 rooms or What do lesbians do in bed (Velika Britanija, 1985, režija Caroline Sheldon);
- A Comedy in Six Unnatural Acts (ZDA, 1975, režija Jan Oxenberg);
- Just Because of Who We Are (ZDA, 1986, režija Abigail Norman);
- Home Movie;
- Clause 28;
- filmi, ki so že bili prikazani na televiziji ali v kinematografih.

Na Tednu gay filma so bili predvajani filmi:

- The Times of Harvey Milk (ZDA, 1984, režija Rob Epstein);
- Rožnati Narcis (Pink Narcissus, ZDA, 1971, režija James Bidgood);

- Lust in the Dust (ZDA, 1985, režija Paul Bartel);
- Un Chant d'amour (Francija, 1950, režija Jean Genet);
- Flesh (ZDA, 1968, režija Andy Warhol);
- Kletka norcev (La Cage aux Folles, Francija/Italija, 1978, režija Edouard Molinaro);
- Poljub ženske pajka (Kiss of the Spider Woman, Brazilija/ZDA, 1985, režija Hector Babenco);
- Taksi k sekretu (Taxi zum Klo, Nemčija, 1980, režija Frank Ripploh);
- Scorpio Rising (ZDA, 1964, režija Kenneth Anger);
- Druga dežela (Another Country, Velika Britanija, 1984, režija Marek Kaniévka).

Leto 1989: 5. festival gejevskega in lezbičnega filma

Za 5. festival gejevskega in lezbičnega filma se štejejo Dnevi gay filma, ki potekajo od 1. do 8. junija v Cankarjevem domu.

Na festivalu se predvajajo filmi:

- Za vedno prijatelja (Venner for altid, Danska, 1986, režija Stefan Henszelman);
- Wendel (Wendel, Švica, 1987, režija Christoph Schaub);
- Goljuŝija (La Triche, Francija, 1984, režija Yannick Bellon);
- Ranjeni moški (L'Homme blessé, Francija, 1984, režija Patrice Chéreau);
- Zlata očala (Gli occhiali d'oro, Italija, 1987, režija Giuliano Montaldo).

Leto 1990: 6. festival gejevskega in lezbičnega filma

Za 6. festival gejevskega in lezbičnega filma se štejejo Dnevi gay filma, ki potekajo od 3. do 7. decembra v Cankarjevem domu.

Festival poteka kot retrospektiva filmov berlinskega režiserja Rose von Praunheima s podnaslovom Ljubezen, smrt in rock and roll, na njem pa se odvrtijo filmi:

- Rdeča ljubezen (Rote Liebe, Nemčija, 1982);
- Mesto izgubljenih duš (Stadt der verlorenen seelen, Nemčija, 1982);
- Anita – ples greha (Anita – Tänze des Lasters, Nemčija, 1987);
- Virus ne pozna morale (Virus kennt keine moral, Nemčija, 1985);

- Molk je smrt (Aids-trilogie: schweigen = tod, Nemčija, 1990);
- Ni perverzen homoseksualec, ampak položaj, v katerem živi (Nicht der homosexuelle ist pervers, sondern die situation, in der er lebt, Nemčija, 1971).

Leto 1991: 7. festival gejevskega in lezbičnega filma

Za 7. festival gejevskega in lezbičnega filma se štejejo Go-Gay Filmi (Dnevi gay in lezbičnega filma), ki potekajo od 1. do 22. decembra v Cankarjevem domu in Roza disku. Organizatorji so Roza klub ter sekciji Magnus in LL. Cankarjev dom se odslej posveča lastnemu filmskemu festivalu, zato se gejevski in lezbični film seli drugam.

Predvajajo se filmi:

- Zgodnja zmrzal (An Early Frost, ZDA, 1985, režija John Erman);
- Mlada upornika soula (Young Soul Rebels, Velika Britanija, 1991, režija Isaac Julien);
- Vrt (The Garden; Velika Britanija, 1990, režija Derek Jarman);
- Na straži (On Guard, Avstralija, 1983, režija Susan Lambert);
- Desert Hearts (ZDA, 1985, režija Donna Deitch);
- Novembrina luna (NovemberMond, Nemčija/Francija, 1984, režija Alexandra von Grote);
- Želja (Desire, Velika Britanija, 1989, režija Stuart Marshall);
- Zamorček (Er Moretto, Švica, 1984, režija Simon Bischoff);
- Zakon želje (La ley del deseo, Španija, 1986, režija Pedro Almodovar);
- Nokturno (Nokturne, Velika Britanija, 1990, režija Joy Chamberlain).

Leto 1992: 8. festival gejevskega in lezbičnega filma

Za 8. festival gejevskega in lezbičnega filma se štejejo Osmi dnevi gay in lezbičnega filma. Filmske projekcije potekajo od 6. do 13. decembra v Kapelici na Kersnikovi 4 v Ljubljani. V teku festivala je organizirana tudi okrogla miza filmskih kritikov »Homoseksualnost na platnu«, na kateri sodelujejo Marcel Štefančič jr., Stojan Pelko, Gusti Leben, Bogdan Lešnik in Brane Mozetič. Festival organizira Roza klub.

Predvajajo se filmi:

- Olivija (Olivia, Francija, 1951, režija Jacqueline Audry);
- Nočni sokoli (Nighthawks, Velika Britanija, 1978, režija Ron Peck);
- A Bigger Splash (Velika Britanija, 1974, režija Jack Hazan);
- Tiny in Ruby (Tiny & Ruby, ZDA, 1988, režija Greta Schiller in Andrea Weiss);
- Immacolata in Concetta (Immacolata e Concetta, Italija, 1979, režija Salvatore Piscicelli);
- Edine Liebe wie Andere auch (Nemčija, 1983, režija Hans Stempel in Martin Ripkens);
- Strip Jack Naked (Velika Britanija, 1991, režija Ron Peck);
- Desert Hearts (ZDA, 1985, režija Donna Deitch);
- Mala Noche (ZDA, 1985, režija Gus Van Sant);
- Ludvik (Ludwig, Italija/Francija/Nemčija, 1972, režija Luchino Visconti);
- Rosebud (Velika Britanija, 1991, režija Cheryl Farthing);
- Kamikaze Hearts (ZDA, 1986-89, režija Juliet Bashore);
- Slišala sem petje siren (I've heard the mermaids singing, Kanada, 1987, režija Patricia Rozema);
- Swoon (ZDA, 1991, režija Tom Kalin);
- Pomaranče niso edini sadež (Oranges are not the only fruit, Velika Britanija, 1989, televizijska serija, režija Beeban Kidron);
- She must be seeing things (ZDA, 1987, režija Sheila McLaughlin);
- Iskanje Langstona (Looking for Langston, Velika Britanija, 1988, režija Isaac Julien).

Leto 1993: 9. festival gejevskega in lezbičnega filma

Za 9. festival gejevskega in lezbičnega filma se štejejo Deveti dnevi gay in lezbičnega filma, ki potekajo od 5. do 12. decembra v ljubljanski Kinoteki in Kapelici na Kersnikovi.

Predvajajo se filmi:

- Wittgenstein (Wittgenstein, Velika Britanija, 1992, režija Derek Jarman);
- No Skin Off My Ass (Kanada, 1990-92, režija Bruce LaBruce);
- Prepovedana ljubezen (Forbidden love, Kanada, 1992, režija Aerlyn Weissman in Lynne Fernie);
- Salmonberries (Nemčija, 1991, režija Percy Adlon);

- Pariz gori (Paris is Burning, ZDA, 1990, režija Jennie Livingston);
- Hours and Times (ZDA, 1991, režija Christopher Munch);
- Claire of the Moon (ZDA, 1992, režija Nicole Conn);
- Divje noči (Les Nuits Fauves, Francija, 1992, režija Cyril Collard);
- Za izgubljenega vojaka (Vor een verloren soldaat, Nizozemska, 1992, režija Roeland Kerbosch);
- Female Misbehaviour (Nemčija, 1983-92, režija Monika Treut);
- Moj oče prihaja (My Father is Coming, ZDA/Nemčija, 1991, režija Monika Treut);
- Strup (Poison, ZDA, 1990, režija Todd Haynes);
- The Living End (ZDA, 1992, režija Gregg Araki);
- Moj mali Idaho (My Own Private Idaho, ZDA, 1991, režija Gus Van Sant);
- S Claudom doma (Being At Home With Claude, Kanada, 1992, režija Jean Beaudin).

Leto 1994: 10. festival gejevskega in lezbičnega filma

Za 10. festival gejevskega in lezbičnega filma se štejejo Deseti dnevi gay in lezbičnega filma, ki potekajo od 4. do 11. decembra v Kinoteki.

Predvajajo se filmi:

- Three Of Hearts, ZDA, 1993, režija Yorek Bogayevicz
- Super 8 1/2 (Kanada, 1994, režija Bruce LaBruce);
- In orkester je igral dalje (And the Band Played On, ZDA, 1993, režija Roger Spottiswoode);
- Gorje (Grief, ZDA, 1994, režija Richard Glatzer);
- Virgin Machine/Die Jungfrauenmaschine (Nemčija, 1988, režija Monika Treut);
- Lunatic Theatre, Japonska, 1989, režija Hisayasu Sato;
- Goreča ušesa (Rote Ohren fetzen durch Asche, Avstrija, 1991, režija Ursula Pürner, Angela Hans Scheirl, Dietmar Schipek);
- Modra (Blue, Velika Britanija, 1993, režija Derek Jarman);
- Jagode in čokolada (Fresa y Chocolate, Kuba/Mehika/Španija, 1993, režija Tomas Gutierrez Alea in Juan Carlos Tabie);
- Poslovilni pogledi (Parting Glances, ZDA, 1986, režija Bill Sherwood).

Leto 1995: 11. festival gejevskega in lezbičnega filma

Za 11. festival gejevskega in lezbičnega filma se štejejo Enajsti dnevi gay in lezbičnega filma, ki potekajo od 3. do 10. decembra v Kinoteki. Organizatorji festivala so Roza klub, Magnus in LL.

Predvajajo se filmi:

- Polnočni plesalci (Midnight Dancers, Filipini, 1994, režija Mel Chionglo);
- Tanek led (Thin Ice, Velika Britanija, 1994, režija Fiona Cunningham);
- Coming Out (Vzhodna Nemčija, 1989, režija Heiner Carow);
- Čudovita skrivnost (Beautiful Mystery/Utukushiki Nazo, Japonska, 1983, režija Nakamura Genji);
- Všeč si mi, zelo si mi všeč (I Like You, I Like You Very Much/Anata-ga suki desu, dai suki des, Japonska, 1994, režija Oki Hiroyuki);
- Sam svoja gospa (Ich bin meine eigene Frau, Nemčija, 1993, režija Rosa von Praunheim);
- Nitrate Kisses (ZDA, 1992, režija Barbara Hammer);
- Lesbian Videos (ZDA, 1986-1990, režija Barbara Hammer);
- Ne ljubim te več (Je t'aime moi non plus, Francija, 1976, režija Serge Gainsbourg);
- Prostor pod soncem (A Place in the Sun, Velika Britanija, 1994, režija Constantine Giannaris);
- Samo pogumni (Only the Brave, Avstralija, 1994, režija Ana Kokkinos);
- Zapeljevanje: kruta ženska (Seduction: The Cruel Woman, Nemčija, 1985, režija Monika Treut in Elfi Mikesch);
- Čist odštekani (Totally F***ed Up, ZDA, 1993, režija Gregg Araki);
- Črno in belo (Noir et blanc, Francija, 1986, režija Claire Devers);
- Marmornata rit (Dupe od mramora, Jugoslavija, 1995, režija Želimir Žilnik);
- Prošnja za preživetje: življenje in delo Audre Lorde (A Litany for survivor: The Life and Work of Audre Lorde, ZDA, 1995, režija Michelle Parkerson);
- Umreti za (To Die For, Velika Britanija, 1994, režija Peter Litten) + pogovor z režiserjem.

Leto 1996: 12. festival gejevskega in lezbičnega filma

Za 12. festival gejevskega in lezbičnega filma se štejejo 12. dnevi gejevskega in lezbičnega filma,

ki potekajo od 1. do 8. decembra v Kinoteki. Organizatorji so Roza klub, Magnus in LL. Ob festivalu Ministrstvo za kulturo oziroma desni minister Janez Dular izve, da so filmi predvajani brez slovenskih podnapisov – slovenski podnapisi pa so po novem zakonu obvezni, razen če predvajanje brez prevodov dovoli minister. Dular zato zagrozi s kaznimi, zahteva ustavitve festivala ali ustrezne prevode. Organizatorji naslovijo na Ministrstvo prošnjo, da jim dovoli predvajanje brez prevodov, saj gre za filme, ki bodo v Sloveniji predvajani le enkrat, na nekomercialnem festivalu, stroški prevajanja pa bi bili preveliko finančno breme. Prošnja je zavržena in filmi se zasilno simultano predvajajo.

Predvajajo se filmi:

- Costa Brava (Španija, 1995, režija Marta Balletbo-Coll);
- Neurosia: 50 let perverznosti (Neurosia: 50 Jahre Pervers, Nemčija, 1995, režija Rosa von Praunheim);
- B.D. Women (Velika Britanija, 1994, režija Inge Blackman);
- Shinjuku Boys (Velika Britanija, 1995, režija Kim Longinotto in Jano Williams);
- Mestna pravljica (Beautiful Thing, Velika Britanija, 1996, režija Hettie MacDonald);
- Stonewall (ZDA/Velika Britanija, 1995, režija Nigel Finch);
- Življenje je ženska (Life is a Woman, Kazahstan, 1992, režija Zhanna Serikbajeva);
- Leni psi (Lie Down with Dogs, ZDA, 1994, režija Wally White);
- Zabava je moja (It's my party, ZDA, 1996, režija Randal Kleiser);
- He is bold + he is racist + he is gay + he is a fascist (Nemčija, 1994, režija Jurgen Bruning);
- Beli nastavljač (Hustler White, Nemčija/Kanada, 1995, režija Bruce LaBruce in Rick Castro);
- Sebastian (Norveška, 1995, režija Svend Wam);
- Celuloidni klozet (The Celluloid Closet, ZDA, 1995, režija Rob Epstein in Jeffrey Friedman);
- Razglednice iz Amerike (Postcards from America, ZDA, 1994, režija Steve McLean);
- Metuljev poljub (Butterfly Kiss, Velika Britanija, 1995, režija Michael Winterbottom).

Leto 1997: 13. festival gejevskega in lezbičnega filma

Za 13. festival gejevskega in lezbičnega filma se štejejo 13. dnevi gejevskega in lezbičnega filma,

ki potekajo od 1. do 7. decembra v Kinoteki, organizator pa je Roza klub.

Predvajajo se filmi:

- Delta (The Delta, ZDA, 1996, režija Ira Sachs);
- Otok Lesbos (Isle of Lesbos, ZDA, 1996, režija Jeff B. Harmon);
- Kot zrnca peska (Nagisa No Sindbad, Japonska, 1995, režija Ryosuke Hashiguchi);
- Latino fantje gredo v pekel (Latin boys go to hell; Nemčija/Španija, 1997, režija Ela Troyano);
- Povsod po meni (All over me, ZDA, 1996, režija Alex Sichel);
- Lilije (Lilies, Kanada, 1996, režija John Greyson).

Leto 1998: 14. festival gejevskega in lezbičnega filma

Za 14. festival gejevskega in lezbičnega filma se štejejo 14. dnevi gejevskega in lezbičnega filma, ki potekajo od 29. novembra do 6. decembra v Kinoteki. Dneve otvori Majda Širca, državna sekretarka na Ministrstvu za kulturo.

Predvajajo se filmi:

- Čisto srečen, kakršen sem (Just Happy the Way I am, Slovenija/Nizozemska, 1998, režija Klaus Muller);
- Popolni mrk (Total Eclipse, Francija/Velika Britanija/Belgija, 1995, režija Agnieszka Holland);
- Ljubezeni! Hrabrost! Razumevanje! (Love! Valour! Compassion!, ZDA, 1997, režija Joe Mantello);
- Živahen (Alive and Kicking, Velika Britanija, 1996, režija Nancy Meckler);
- Ženski klozet (The Female Closet, ZDA, 1998, režija Barbara Hammer);
- Woubi, Cheri (Slonokoščena obala/Francija, 1998, režija Philip Brooks in Laurent Bouchut);
- Bugis Street (Singapur, 1994, režija Yonfan);
- Draga, moške sem poslala na luno (Honey, I've sent the Men to the Moon, Španija, 1998, režija Marta Balletbo-Coll);
- Tako kot je (Like it is, Velika Britanija, 1997, režija Paul Oremland);
- Neobrezan (Un©ut, Kanada, 1997, režija John Greyson);
- Vse bo še dobro (Alles wird gut, Nemčija, 1997, režija Angelina Maccarone).

Leto 1999: 15. festival gejevskega in lezbičnega filma

15. dnevi gejevskega in lezbičnega filma potekajo v letu 1999 pod naslovom 15. festival gejevskega in lezbičnega filma. Festival se odvija v Kinoteki od 28. novembra do 5. decembra.

Predvajajo se filmi:

- Pokaži mi ljubezen (Fucking Amal, Švedska/Danska, 1998, režija Lukas Moodysson);
- Udarec po koži (Skin Flick, Nemčija, 1999, režija Bruce LaBruce);
- Ogenj (Fire, Kanada, 1996, režija Deepa Mehta);
- Ljubezen je hudič (Love is the Devil, Velika Britanija, 1998, režija John Maybury);
- Telo brez duše (Body without Soul, Češka, 1996, režija Wiktor Grodecki);
- Zakaj ne jaz? (Pourquoi pas moi?, Francija, 1999, režija Stephane Giusti);
- Bogovi in pošasti (Gods and Monsters, ZDA, 1998, režija Bill Condon);
- Lola in Bilidikid (Lola and Bilidikid, Nemčija, 1998, režija Kutlug Ataman);
- Ljubezen in smrt na Long Islandu (Love and Death on Long Island, Velika Britanija, 1997, režija Richard Kwietniowski);
- Ženska – lubenica (The Watermelon Woman, ZDA, 1996, režija Cheryl Dunye);
- Srečna skupaj (Cheun Gwong Tsa Sit, Hong Kong, 1997, režija Wong Kar-Wai).

Leto 2000: 16. festival lezbičnega in gejevskega filma

16. festival lezbičnega in gejevskega filma poteka od 26. novembra do 3. decembra v Kinoteki. Delovno ekipo festivala, ki ga organizira Škuc, predstavljajo Brane Mozetič, Suzana Tratnik, Aleš Pečnik, Boštjan Liseč in Luka Pajntar.

Predvajajo se filmi:

- Lepota (Bishonen!, Hong Kong, 1998, režija Yonfan);
- Šepet mladosti (Mei-ri zai chang-ge, Tajvan, 1997, režija Lin Cheng-Sheng);
- Biti tam (Got 2B there, Kanada, 1998, režija José Torrealba);
- Hladne kaplje na vroče kamne (Gouttes d'eau sur pierres brûlantes, Francija/Japonska, 1999, režija François Ozon);
- 175. člen (Paragraph 175, ZDA, 1999, režija Rob Epstein in Jeffrey Friedman);

- Blaženi krvoločni (Salige er de som tørster, Norveška, 1998, režija Carl Jørgen Kjønik);
- Zmerom pripravljeni (Ongoing guerilla conditions, Irska, režija Islamic Diggers);
- Obupana znanstva (Desperate bekjentskaper, Norveška, 1999, režija Svend Wam);
- Bent (Velika Britanija, 1997, režija Sean Mathias);
- Boljše od čokolade (Better than chocolate, Kanada, 1999, režija Anne Wheeler);
- Goreči denar (Plata quemada, Argentina/Urugvaj/Španija/Francija, 2000, režija Marcelo Piñeyro);
- Snidenje z Julie (Revoir Julie, Kanada, 1998, režija Jeane Crépeau);
- Queer as Folk 1-8 (Velika Britanija, 1998, televizijska serija, režija Charles McDougall in Sarah Harding);
- Frisk (ZDA, 1995, režija Todd Verow)

Leto 2001: 17. festival gejevskega in lezbičnega filma

17. festival gejevskega in lezbičnega filma se odvija od 2. do 9. decembra v Kinoteki, otvorita pa ga Brane Mozetič in ljubljanska županja Vika Potočnik. Festival organizira Škuc, v delovni ekipi pa sodelujejo Brane Mozetič, Suzana Tratnik, Aleš Pečnik, Boštjan Liseč in Luka Pajntar.

Predvajajo se filmi:

- Prikazen (O Fantasma, Portugalska, 2000, režija Joao Pedro Rodrigues);
- Zahod fuka vzhod (West fickt Ost, Nemčija, 2001, režija Jürgen Brüning);
- Vez (Bound, ZDA, 1995, režija Andy in Larry Wachowski);
- Trembling before G-D (ZDA, 2000, režija Sandi Simcha DuBowski);
- Smešni Felix (Drole de Felix, Francija, 2000, režija Olivier Ducastel in Jacques Martineau);
- Visoka umetnost (High Art, Kanada/ZDA, 1998, režija Lisa Cholodenko);
- Če bi stene imele ušesa 2 (If these walls could talk 2, ZDA, 2000, režije Jane Anderson, Alex Sichel, Anne Heche);
- Queer as Folk 2 - Same Men, New Tricks (Velika Britanija, 1999, televizijska serija, režija Menhaj Huda);
- Metroseksualnost (Metrosexuality, Velika Britanija, 2001, televizijska serija, režija Rikki Beadle-Blair);
- retrospektiva filmov Andyja Warhola (Dekleta iz Chelsea/The Chelsea Girls - ZDA, 1966);

Fafanje/Blow Job - ZDA, 1964; Hranjenje/Eat - ZDA, 1964; Poljubljanje/Kiss - ZDA, 1963-64; Moj nastavljač/My hustler - ZDA, 1965; Osamljeni kavboji/Lonsome Cowboys - ZDA, 1967-68; Spanje/Sleep - ZDA, 1963; Empire - ZDA, 1964; Življenje Juanite Castro/The life of Juanita Castro - ZDA, 1965).

Leto 2002: 18. festival gejevskega in lezbičnega filma

18. festival gejevskega in lezbičnega filma poteka od 1. do 8. decembra v Kinoteki. Organizator festivala je Škuc, v selektorski in organizacijski ekipi pa sodelujejo Brane Mozetič, Aleš Pečnik, Miran Šolinc, Igor Španjol, Blaž Štrukelj, Suzana Tratnik in Mojca Urek. Festival slavnostno otvorijo Sestre.

Predvajajo se filmi:

- cikel »Pozdrav iz sestrskih republik«: filmi Mentalitet (Jugoslavija, 2001, režija Stefan Orlandić Stojanovski), Gay Pride 2002 Zagreb (Hrvaška, 2002, režija Iva Kraljević in Oliver Sertić) in Mi drugačni, vi enakopravni (Slovenija, 2002, režija Miran Šolinc);
- Varuh meje (Slovenija, 2001, režija Maja Weiss);
- Sestre ne lažejo (Tunten lügen nicht, Nemčija, 2002, režija Rosa von Praunheim);
- Ljubezen/sok (Love/Juice, Japonska, 2000, režija Shindo Kaze);
- Surovo (Huge issue: Raw, ZDA/Kanada/Nemčija, 2002, režije Hima B., Jürgen Brünig, Carolyn Coal, Todd Downing, Jörg Focke, Andre Hereford, Hoang A Duong, Christina Grace, Mona Eldahry, Karen Jaronsky, John Krokidas, Bruce LaBruce, Barbara Malaran, Terence McFarland, Bo Offenkaker, Victoria Perez, Diana Ray, Greta Schiller, Andrea Weiss, Rose Troche, James Westby, Margaret Zigman);
- Prijatelji na visokem položaju (Friends in high places: The art of survival in modern-day Burma, Nemčija/Švica, 2001, režija Lindsey Merrison);
- Moški, ki ga ljubim (L'homme que j'aime, Francija, 1997, režija Stephane Giusti);
- Pot revolucionarke (Out: The making of a revolutionary, ZDA, 2000, režija Sonja DeVries in Rhonda Collins);
- Ponovitev (La repetition, Francija, 2001, režija Catherine Corsini);
- Nico in Dani (Španija, 2000, režija Cesc Gay);

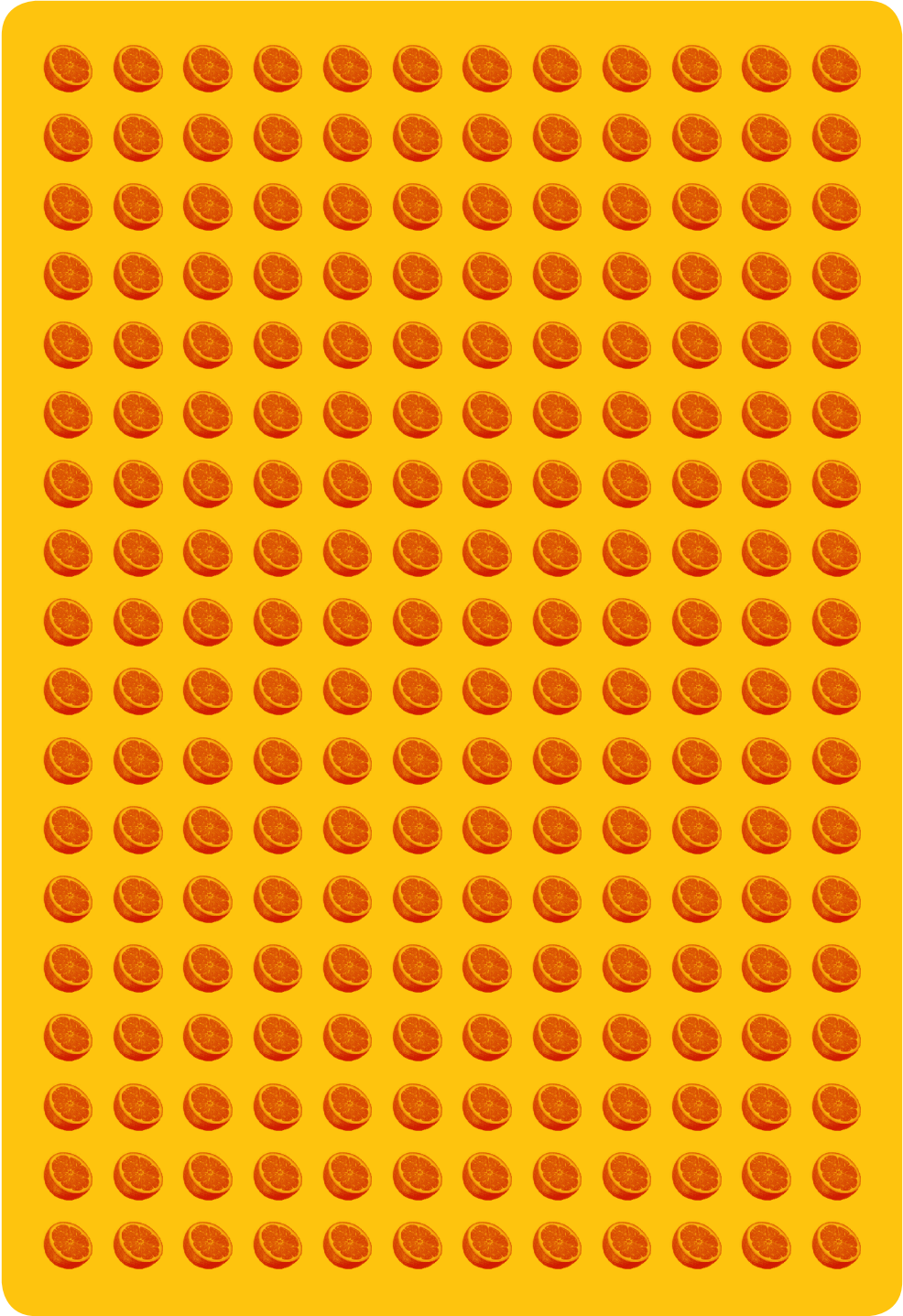
- L.I.E. (ZDA, 2001, režija Michael Cuesta);
- A.K.A. (Velika Britanija, 2002, režija Duncan Roy);
- Pariz je bila ženska (Paris was a woman, ZDA, 2000, režija Greta Schiller).

Leto 2003: 19. festival lezbičnega in gejevskega filma

19. festival lezbičnega in gejevskega filma poteka od 30. novembra do 7. decembra v Kinoteki. Organizator festivala je Škuc, v selektorski in organizacijski ekipi pa sodelujejo Brane Mozetič, Miran Šolinc, Igor Španjol, Suzana Tratnik in Vesna Vravnik.

Predvajajo se filmi:

- Na začetku (Au commencement, Belgija, 2003, režija Laurent Leprince);
- Kdo se boji Jerryja Springerja (Slovenija, 2003, režija Blaž Štukelj);
- Toda bila sem dekle (But I was a Girl, Nizozemska, 1998, režija Toni Boumans);
- Njegov brat (Son frère, Francija, 2002, režija Patrice Chéreau);
- Aimée in Jaguar (Aimée & Jaguar, Nemčija, 1998, režija Max Färberböck);
- Grenke solze Petre von Kant (Die bitteren tränen der Petra von Kant, Nemčija, 1972, režija Rainer Werner Fassbinder);
- Leto trinajstih lun (In einem Jahr mit 13 monden, Nemčija, 1978, režija Rainer Werner Fassbinder);
- Moje resnično življenje v Rouenu (Ma vraie vie a Rouen, Francija, 2002, režija Olivier Ducastel in Jacques Martineau);
- Moja mama ima rada ženske (A mi madre le gustan las mujeres, Španija, 2001, režija Daniele Fejermán in Inés París);
- Venerini fantje (Venus Boys, Švica/Nemčija, 2001, režija Gabriel Aur);
- Einstein seksologije (Der Einstein des sex, Nemčija, 1999, režija Rosa von Praunheim);
- Vojska sline (The Salvation Army, Kanada, 2002, režija Scott Treleaven);
- Blue Gate Crossing (Lanse da men, Tajvan/Francija, 2002, režija Yee Chih-Yen).

Organizator festivala in založnik filmskega lista: Društvo ŠKUC, Metelkova 6, Ljubljana, tel. or 4327 368, fax. or 2329 185, www.skuc.org. **Selekcija in organizacija:** Brane Mozetič, Igor Španjol, Suzana Tratnik, Vesna Vravnik. **Pokrovitelj otvoritvenega večera:** Klub Monokel. **Posebna zahvala:** Aleš Pečnik, Nataša Velikonja. **Besedilo:** Suzana Tratnik. **Oblikovanje:** Hand Bag. **Tisk:** Collegium Graphicum. **Festival je bil prvič organiziran leta 1984 v okviru festivala Magnus in velja za najstarejši festival lezbičnega in gejevskega filma v Evropi.** Informacije: **Galfon 01 4324 089** (od 19.00 do 22.00) in **Kinodvor 01 4342 548**.
www.ljudmila.org/siqrd/fglf monokeclanice@hotmail.com
Podprli: **MOL-kultura, Urad RS za mladino**

